

รายงานข้อมูลสถานการณ์

ด้านความรุนแรงในครอบครัว

สำหรับการรายงานตามมาตรา 17

แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ

ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ประจำปี 2563

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

รายงานข้อมูลสถานการณ์

ด้านความรุนแรงในครอบครัว

สำหรับการรายงานตามมาตรา 17

แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ

ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ประจำปี 2563

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

คำนำ

รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2563 ซึ่งจัดทำโดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรายงานฉบับที่ 12 มีข้อมูลที่รวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลที่จัดเก็บจากพื้นที่ และข้อมูลภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th แม้ข้อมูลจะมาจากหลายแหล่ง การจัดเก็บข้อมูลตามภารกิจของแต่ละหน่วยงาน อาจมีความแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับฐานข้อมูล กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลาการจัดเก็บ และปัจจัยอื่น ๆ แต่ก็แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวในแต่ละปี

รายงานฉบับนี้ จัดทำขึ้นในช่วงที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีนโยบายเร่งด่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ซึ่งกระทรวงได้ดำเนินการขับเคลื่อนทั้งงานนโยบายและงานปฏิบัติเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว นอกจากนี้ ได้มีการพัฒนากระบวนการทำงาน และระบบข้อมูลการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวอีกด้วย ซึ่งการปรับปรุงเชิงโครงสร้าง ระบบงาน และการมีนโยบายที่ชัดเจน จะเอื้อต่อการเสริมสร้างมาตรการ กลไก การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง และระบบฐานข้อมูล ที่มุ่งเน้นการบูรณาการกับภาคีเครือข่ายมากยิ่งขึ้น เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้จะช่วยสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกกระดับ สามารถใช้อ้างอิงหรือเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจ นำไปสู่การป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ครอบคลุมตรงตามความต้องการและความจำเป็นของพื้นที่หรือหน่วยงานในการลดความรุนแรงในครอบครัว รวมทั้งกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนการดำเนินงานต่อไป

(นางพัชรี อาระยะกุล)

ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

22 กุมภาพันธ์ 2565

คำนำ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	ค
บทสรุปผู้บริหาร	ฉ
รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	1
ส่วนที่ 1 รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2563	3
1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	3
2) สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร	8
3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร	9
4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	10
5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (Social Assistance Centre) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	12
6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน	13
7) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	16
8) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	17
9) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	18
10) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ	20
11) มูลนิธิวิวัฒนาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์การสาธารณประโยชน์)	21
12) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก	22
13) มูลนิธิเพื่อนหญิง	23
14) สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี	24
15) สภานายความในพระบรมราชูปถัมภ์	25
16) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	25
17) การสำรวจข้อมูลสถานการณ์ครอบครัวในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)	33
18) ตัวอย่างกรณีศึกษา ความรุนแรงในครอบครัวในช่วงปี พ.ศ. 2562-2563	34
ส่วนที่ 2 รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	38
1) ข้อมูลจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง	38
2) ข้อมูลบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครอง ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร. 6)	45
ส่วนที่ 3 บทวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรง ในครอบครัว และแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วย ความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	46

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

1	แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงจำแนกตามเพศที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	4
2	แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงจำแนกตามระดับอายุที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	8
3	แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงจำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรง ที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	5
4	แสดงจำนวนผู้มารับบริการจำแนกตามประเภทผู้กระทำความรุนแรงที่มารับบริการ ของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	6
5	แสดงจำนวนผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำความรุนแรง ที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	7
6	แสดงลักษณะปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการ ของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร	8
7	แสดงจำนวนผู้กระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิด ความรุนแรง (หนึ่งเรื่องอาจมีหลายสาเหตุ)	9
8	แสดงลักษณะปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว	9
9	แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศ	10
10	แสดงจำนวนเหตุการณ์เชิงความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำด้วย ความรุนแรงในครอบครัว	11
11	แสดงข้อมูลจำนวนสาเหตุของการกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่ขอรับบริการ จากศูนย์ช่วยเหลือสังคม	13
12	แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุที่เข้ารับบริการ ของบ้านพักเด็กและครอบครัว	14
13	แสดงประเภทปัญหาความรุนแรงจำแนกตามเพศผู้ถูกระทำที่เข้ารับบริการ ของบ้านพักเด็กและครอบครัว	14
14	แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัวที่เข้ารับบริการของบ้านพักเด็กและครอบครัว	15
15	แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศ	16
16	แสดงการให้ความช่วยเหลือ จำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรง ในครอบครัวของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยฯ	17
17	แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	18

18	แสดงข้อมูลผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) ของสำนักสวัสดิการ สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในปี 2563 จำแนกตามลักษณะของปัญหา	19
19	แสดงจำนวนวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง ของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ	20
20	แสดงจำนวนการรับเรื่องร้องทุกข์และให้ความช่วยเหลือของมูลนิธิวิวัฒนาหงสกุลเพื่อเด็ก และสตรี ระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2563	21
21	แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก	22
22	แสดงจำนวนผู้เดือดร้อนขอคำแนะนำปรึกษาช่วยเหลือของมูลนิธิเพื่อนหญิง ระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2563	23
23	แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ของสมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย	24
24	แสดงจำนวนผู้ร้องคดีความรุนแรงในครอบครัว ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสภาพทนายความในพระบรมราชูปถัมภ์	25
25	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2554 - 2563 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	26
26	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามประเภทเหตุการณ์ความรุนแรง ในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	27
27	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	27
28	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำ และผู้ถูกกระทำจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	28
29	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามสถานที่เกิดเหตุจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	29
30	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2563 จำแนกตามภูมิภาคที่มี การบันทึกเหตุการณ์จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	30
31	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2563 จำแนกตามภูมิภาค และจังหวัดจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	30 - 31
32	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2563 จำแนกตามจังหวัด 10 จังหวัด จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	32

33	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	39
34	แสดงประเภทของการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศและอายุของผู้ถูกระทำที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	39
35	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุด	40
36	แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทสำนวนคดีชั้นพนักงานอัยการและสำนวนคดีชั้นศาลของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2563	41
37	แสดงสถิติจำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา จำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้กระทำผิด และจำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้ถูกระทำของสำนักอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2563	42
38	แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำ กับผู้ถูกระทำ ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2563	43
39	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม	44
40	แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2563 จากแบบ คร.6 จำแนกตามประเภทการให้ความช่วยเหลือ	45

บทสรุปผู้บริหาร

การรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2563 เป็นการนำเสนอภาพรวมการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวของประเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเป็นไปตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานที่แสดงจำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ รายงานต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง โดยรายงานฉบับนี้มีเนื้อหาหลัก 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2563 ที่รวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข 2) สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร 3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร 4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ 5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (Social Assistance Center) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ 6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน 7) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยฯ 8) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล 9) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ 10) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลีฯ 11) มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์) 12) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก 13) มูลนิธิเพื่อนหญิง 14) สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี 15) สภานายความในพระบรมราชูปถัมภ์ และ 16) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว และจากข้อมูลดังกล่าวที่รวบรวมในลักษณะการให้บริการความช่วยเหลือ การประสานความร่วมมือ หรือมีการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ที่รวบรวมจากหน่วยงานทั่วประเทศ ได้แก่ ข้อมูลในปี 2563 มีผู้เข้ารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ จำนวน 16,676 ราย หรือเฉลี่ยจำนวน 46 ราย/วัน ในจำนวนดังกล่าว ผู้ที่ถูกกระทำ ความรุนแรงมากที่สุดเป็นเพศหญิง จำนวน 15,090 ราย รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 1,575 ราย และเพศทางเลือก จำนวน 11 ราย ตามลำดับ ช่วงอายุสูงสุดสามอันดับแรก ได้แก่ อายุ 10 ปี - ไม่เกิน 20 ปี ถูกกระทำ ความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 5,619 ราย รองลงมา คือ ช่วงอายุ 20 ปี - ไม่เกิน 30 ปี จำนวน 2,942 ราย และช่วงอายุ 30 ปี - ไม่เกิน 40 ปี จำนวน 2,572 ราย ทั้งนี้ มีจำนวนเด็กและเยาวชน (อายุไม่เกิน 20 ปี) ถูกกระทำ ความรุนแรง จำนวน 7,098 ราย และข้อมูลจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูล ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ในปี 2563 ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มีข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 1,789 เหตุการณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำที่เกิดขึ้นมากที่สุด

สามอันดับแรก คือ ระหว่าง สามปี/ภรรยา จำนวน 966 เหตุการณ์ รองลงมา คือ ระหว่างบิดามารดากระทำต่อบุตร จำนวน 478 เหตุการณ์ และพี่กระทำกับน้อง จำนวน 85 เหตุการณ์ ของความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำ และผู้ถูกกระทำทั้งหมด โดยสาเหตุ/ปัจจัย ที่เกิดขึ้นมากที่สุด ได้แก่ นอกใจ/หึงหวง จำนวน 990 ราย รองลงมา คือ สื่อลามก จำนวน 364 ราย และเมาสุรา/ยาเสพติด จำนวน 342 ราย และในปี 2563 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้ดำเนินการสำรวจสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ครอบครัวไทย ในช่วงการระบาดฯ พบว่า ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบ คิดเป็นร้อยละ 80.22 โดยเรื่องที่ได้รับผลกระทบสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การขาดรายได้/รายได้ในครอบครัวลดลง รองลงมา คือ ตกงาน/ไม่มีงานทำ และมีหนี้สินเพิ่มขึ้น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหามารุนแรง คือ ควรดำเนินการส่งเสริมการสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว/อบรมสั่งสอน รองลงมา คือ การมีช่องทางให้คำปรึกษาเรื่องความรุนแรงในครอบครัว และการรณรงค์ยุติปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และตัวอย่างกรณีศึกษาความรุนแรงในครอบครัวในช่วง ปี 2562 - 2563 ซึ่งเป็นข้อมูลจากศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำรุนแรงในครอบครัว กรุงเทพมหานคร และส่วนภูมิภาค

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2563 ได้แก่ จำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่ง กำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ โดยเป็นข้อมูลที่รวบรวมจากหน่วยงานและแหล่งข้อมูล ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1) **หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง 3 หน่วยงาน** ได้แก่ ข้อมูลจากสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ ในปี 2563 มีจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว 223 คดี แบ่งเป็นการร้องทุกข์จำนวน 185 คดี และไม่ร้องทุกข์ จำนวน 38 คดี โดยมีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน 7 คำสั่ง และมีการยอมความขึ้นสอบสวน จำนวน 40 คำสั่ง

ส่วนข้อมูลของสำนักงานอัยการสูงสุด แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติฯ ที่เข้าสู่กระบวนการ ของสำนักงานอัยการสูงสุด ในชั้นพนักงานอัยการ มีจำนวนรวม 165 คดี ในจำนวนคดีดังกล่าว แบ่งเป็นคดีสั่งฟ้อง 157 เรื่อง ไม่ฟ้อง จำนวน 4 เรื่อง ยุติคดี (ยอมความ) จำนวน 4 เรื่อง และใช้มาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 13 เรื่อง และสำนักงานศาลยุติธรรมมีคดีฟ้องศาลโดยตรงในปี 2563 มีจำนวน 53 คดี มีคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการ เพื่อบรรเทาทุกข์ ตามมาตรา 10 วรรคสอง จำนวน 1 คำสั่ง

2) **การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ปี 2563** แสดงจำนวน การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2563 จำนวน 1,840 ความช่วยเหลือ

ส่วนที่ 3 บทวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหามารุนแรงในครอบครัว โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้กำหนดแนวทางที่จะดำเนินการในการคุ้มครองสถาบันครอบครัว ต่อเนื่องในปี 2564 ได้แก่

1) การเสริมสร้างกลไกเครือข่ายในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในครอบครัว กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวดำเนินการจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว และขับเคลื่อนการดำเนินงานโดยคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในครอบครัว การเสริมสร้างและสนับสนุนศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งส่วนกลางตั้งอยู่ที่กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว และในส่วนภูมิภาค ตั้งอยู่ที่สำนักงาน พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พมจ.) พร้อมทั้งดำเนินการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพกลไกชุมชน “ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.)” อย่างต่อเนื่อง ให้เป็นกลไกในการป้องกัน รับแจ้งเหตุ ประสานส่งต่อกรณีมีเหตุ กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

2) การเสริมสร้างกลไกพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. 2550 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวมีแผนในการปรับปรุงรูปแบบ หลักสูตรการอบรม พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฯ และแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ให้แก่ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด (พมจ.) 76 จังหวัด และกำหนดหลักเกณฑ์มาตรการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถออกคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ ให้แก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

3) การปรับปรุงกระบวนการในการคุ้มครองช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวมีแผนงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการทบทวนและปรับปรุง กระบวนการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว โดยกำหนดจะดำเนินการร่วมกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องในจังหวัด ในการขับเคลื่อนกระบวนการให้มีผลในทางปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดต่อไป

4) การสร้างทัศนคติความรู้ความเข้าใจต่อประชาชนเพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคล ในครอบครัว ในปี 2564 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวกำหนดแนวทางการจัดงานรณรงค์ยุติความรุนแรง ต่อเด็ก สตรี บุคคลในครอบครัว และความรุนแรงในสังคมทุกรูปแบบ โดยร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยกำหนดรูปแบบให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปี 2564 พร้อมทั้ง การผลิตสื่อสร้างสรรค์เพื่อสังคมไทย และผลิตสื่อประชาสัมพันธ์รณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ทางช่องทางสื่อ ในรูปแบบต่าง ๆ

5) การดำเนินการปรับปรุงกฎหมายป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในครอบครัว ในปี 2564 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้วางแนวทางเกี่ยวกับกฎหมายป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในครอบครัว ได้แก่ การประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และการดำเนินการเพื่อรองรับการพัฒนากฎหมาย เพื่อให้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนา และคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2562

รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว
สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550
ประจำปี 2563

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 17 กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อคณะรัฐมนตรี และรัฐสภา เพื่อทราบปีละครั้ง ดังนี้

- 1) จำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว
- 2) จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์
- 3) จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล
- 4) จำนวนการยอมความ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดทำรายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงดังกล่าว ได้จัดทำรายงาน เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภามาแล้ว รวม 11 ฉบับ ได้แก่ รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2551 ถึงปี 2562 ตามลำดับ สำหรับรายงานฉบับนี้เป็นฉบับประจำปี 2563 ซึ่งเป็นฉบับที่ 12 ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2563 ซึ่งได้รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 2 รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2563 ได้แก่

- ข้อมูลจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่ และศาล และจำนวนการยอมความ ซึ่งรวบรวมจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม

- ข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th ที่แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ทั้งที่เป็นคดี และที่ไม่เป็นคดี รวมถึงคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ซึ่งรวบรวมจากศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำรุนแรงในครอบครัวทั่วประเทศ

รายงานข้อมูลสถานการณ์ ด้านความรุนแรงในครอบครัว

สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2563

- ข้อมูลจากบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือแบบ คร.6 ซึ่งบันทึกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวทั่วประเทศ

ส่วนที่ 3 บทวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และแนวทางการดำเนินงาน ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ส่วนที่ 1

รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรง ในครอบครัว ประจำปี 2563

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้ดำเนินการรวบรวมและประมวลข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2563 จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีลักษณะและระยะเวลาในการจัดเก็บข้อมูลแตกต่างกัน ตามภารกิจของแต่ละหน่วยงาน บางหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลเป็นช่วงปีงบประมาณ (ตุลาคม 2562 - กันยายน 2563) และบางหน่วยงานจัดเก็บเป็นรายปีปฏิทิน (มกราคม - ธันวาคม 2563) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- 2) สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร
- 3) สำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร
- 4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- 5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (Social Assistance Center) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- 6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน
- 7) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยฯ
- 8) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล
- 9) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
- 10) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ
- 11) มูลนิธิพิริยมาทาสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณสุขประโยชน์)
- 12) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก
- 13) มูลนิธิเพื่อนหญิง
- 14) สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี
- 15) สภานายความในพระบรมราชูปถัมภ์
- 16) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
- 17) การสำรวจข้อมูลสถานการณ์ครอบครัวในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
- 18) ตัวอย่างกรณีศึกษา ความรุนแรงในครอบครัวในช่วงปี พ.ศ. 2562 - 2563

1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้รายงานข้อมูลสถิติเด็กและสตรี ที่ถูกกระทำความรุนแรงและเข้ารับบริการในศูนย์พึ่งได้ตามโรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 566 แห่ง ในช่วงเดือนตุลาคม 2562 กันยายน 2563 (ข้อมูล ณ วันที่ 25 ธันวาคม 2563) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามเพศที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข

ปี	จำนวนโรงพยาบาล (แห่ง)	เพศผู้ถูกกระทำความรุนแรง (ราย)			รวม (ราย)	เฉลี่ยการถูกทำร้าย (ราย/วัน)
		เพศชาย	เพศหญิง	เพศทางเลือก		
2559	558	1,079	18,919	20	20,018	55
2560	622	1,301	19,910	7	21,218	58
2561	440	972	13,248	17	14,237	39
2562	512	1,265	14,523	9	15,797	43
2563	566	1,575	15,090	11	16,676	46

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ณ วันที่ 25 ธันวาคม 2563

ข้อมูลจากตารางที่ 1 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามเพศที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข โดยในปี 2563 มีผู้เข้ารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ จำนวน 16,676 ราย หรือเฉลี่ยจำนวน 46 ราย/วัน ในจำนวนดังกล่าว ผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุดเป็นเพศหญิง จำนวน 15,090 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.49 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 1,575 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.44 และเพศทางเลือก จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.07 ตามลำดับ ของผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรง

ด้านสัญชาติของผู้ถูกกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ จำนวน 16,676 ราย ประกอบด้วยสัญชาติไทย จำนวน 16,153 ราย คิดเป็นร้อยละ 96.86 และเป็นต่างชาติ/ต่างด้าว จำนวน 523 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.14

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามช่วงอายุที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข

ช่วงอายุ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	อันดับ
ไม่เกิน 10 ปี	1,479	8.87	5
10 ปี - ไม่เกิน 20 ปี	5,619	33.70	1
20 ปี - ไม่เกิน 30 ปี	2,942	17.64	2
30 ปี - ไม่เกิน 40 ปี	2,572	15.41	3
40 ปี - ไม่เกิน 50 ปี	1,942	11.65	4
50 ปี - ไม่เกิน 60 ปี	1,277	7.66	6
60 ปีขึ้นไป	845	5.07	7
รวม	16,676	100.00	

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ข้อมูล ณ วันที่ 25 ธันวาคม 2563)

ข้อมูลจากตารางที่ 2 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามช่วงอายุที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ จำนวน 16,676 ราย พบว่า ช่วงอายุที่มารับบริการมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ อายุ 10 ปี - ไม่เกิน 20 ปี ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 5,619 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.70 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 20 ปี - ไม่เกิน 30 ปี จำนวน 2,942 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.64 และช่วงอายุ 30 ปี - ไม่เกิน 40 ปี จำนวน 2,572 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.42 ทั้งนี้ มีจำนวนเด็กและเยาวชนถูกกระทำความรุนแรง (อายุไม่เกิน 20 ปี) จำนวน 7,098 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.56

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข

ประเภทของการกระทำความรุนแรง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ทางร่างกาย	10,053	60.28
ทางเพศ	5,216	31.28
- โดยสมัครใจ	2,161	
● เด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี	1,256	
● บุคคลอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์	905	
- โดยไม่สมัครใจ	2,884	
● กระทำชำเรา	2,079	
● กระทำอนาจาร	805	
- อื่นๆ (เช่น สงสัยว่าถูกกระทำชำเรา, ญาติสงสัย)	717	
ทางจิตใจ	852	5.11
การละเลยทอดทิ้ง	461	2.76
ล่อลวง/บังคับแสวงหาประโยชน์	94	0.56
รวม	16,676	100.00

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ข้อมูล ณ วันที่ 25 ธันวาคม 2563)

ข้อมูลจากตารางที่ 3 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ สรุปได้ดังนี้

1. ถูกกระทำทางร่างกาย จำนวน 10,053 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.28
2. ถูกกระทำทางเพศ จำนวน 5,216 ราย (ใน 1 การกระทำความรุนแรงมีลักษณะของความรุนแรงมากกว่า 1 ประเภท) คิดเป็นร้อยละ 31.28
3. ถูกกระทำความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 852 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.11
4. ถูกละเลยทอดทิ้ง จำนวน 461 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.76
5. ถูกล่อลวง/บังคับแสวงหาประโยชน์ จำนวน 94 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.56

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนผู้มารับบริการจำแนกตามประเภทผู้กระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	ประเภทผู้กระทำ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1	พ่อ	665	3.99
2	แม่	464	2.78
3	พี่/น้อง	422	2.53
4	ญาติ	880	5.28
5	พ่อบุญธรรม/แม่บุญธรรม	28	0.17
6	พ่อเลี้ยง/แม่เลี้ยง	316	1.89
7	ลูกสาว/ลูกชาย/ลูกเลี้ยง	477	2.86
8	ผู้ดูแล/ผู้อุปการะ	62	0.37
9	สามี/ภรรยา/คู่เพศทางเลือก	4,601	27.59
10	แฟน	4,070	24.41
11	เพื่อน	813	4.88
12	เพื่อนร่วมงาน	132	0.79
13	เพื่อนบ้าน	761	4.56
14	ครู	51	0.31
15	นายจ้าง	71	0.43
16	ลูกจ้าง	12	0.07
17	พระ/นักบวช	28	0.17
18	คนไม่รู้จัก/คนแปลกหน้า	956	5.73
19	อื่น ๆ (คนรู้จักทาง Facebook, แฟนเก่า, เพื่อนของญาติ)	1,867	11.20
รวม		16,676	100.00

หมายเหตุ : ใน 1 เหตุการณ์ความรุนแรงมีผู้กระทำความรุนแรงมากกว่า 1 คน

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ข้อมูล ณ วันที่ 25 ธันวาคม 2563)

ข้อมูลจากตารางที่ 4 จำแนกเฉพาะผู้กระทำที่เป็นบุคคลในครอบครัว พบว่า ในลำดับ 1 - 10 จะมีผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 11,985 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.87 จากผู้กระทำความรุนแรงทั้งหมด 16,676 ราย

ข้อมูลจำนวนผู้กระทำความรุนแรงจำแนกตามประเภทผู้กระทำความรุนแรง จำนวน 16,676 ราย ซึ่งใน 1 เหตุการณ์ความรุนแรงมีผู้กระทำความรุนแรงมากกว่า 1 คน พบว่า สามี/ภรรยา/คู่เพศทางเลือก กระทำความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 4,601 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.59 รองลงมา คือ แฟน จำนวน 4,070 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.41 และอื่น ๆ (คนรู้จักทาง Facebook, แฟนเก่า, เพื่อนของญาติ) จำนวน 1,867 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.20

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนผู้ที่ถูกระทำความรุนแรงจำแนกตามปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำความรุนแรง ที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข

ปัจจัยกระตุ้น	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
สัมพันธ์ภาพในครอบครัว	12,082	36.90
สิ่งกระตุ้น (สุรา/สารเสพติด/สื่อลามก)	7,838	23.94
สภาพแวดล้อม	7,416	22.64
ปัญหาสุขภาพจิต	2,659	8.12
ปัญหาเศรษฐกิจ	1,870	5.71
ปัญหาสุขภาพกาย	160	0.49
อื่น ๆ (เช่น ขาดทักษะการเลี้ยงดู, ควบคุมอารมณ์ไม่ได้)	721	2.20
รวม	32,746	100.00

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ข้อมูล ณ วันที่ 25 ธันวาคม 2563)

หมายเหตุ : - ใน 1 เหตุการณ์การกระทำความรุนแรงมีปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำความรุนแรงมากกว่า 1 ปัจจัย
 - ระบบข้อมูลได้มีการปรับปรุงโปรแกรมฐานข้อมูลในปี 2551 และในปี 2552 ได้ปรับคำนิยาม และจัดกลุ่มผู้กระทำความรุนแรง รวมทั้งสาเหตุ/ปัจจัยของการกระทำความรุนแรงต่อเด็กและสตรี ให้ครอบคลุม มากยิ่งขึ้น โดยแบ่งสาเหตุ/ปัจจัยของการกระทำความรุนแรงเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ 7 กลุ่ม ได้แก่

1. สิ่งกระตุ้น ได้แก่ การดื่มสุรา การใช้สารเสพติด และสื่อลามก
2. สัมพันธ์ภาพในครอบครัว ได้แก่ การนอกใจ ทะเลาะ หึงหวง ฯลฯ
3. สภาพแวดล้อม ได้แก่ ความใกล้ชิด และโอกาสเอื้ออำนวย
4. ปัญหาเศรษฐกิจ ได้แก่ ปัญหาความยากจน และการว่างงาน
5. ปัญหาสุขภาพกาย ได้แก่ การเจ็บป่วยเรื้อรัง ความพิการทางด้านร่างกาย ฯลฯ
6. ปัญหาสุขภาพจิต ได้แก่ ความเครียด และการเจ็บป่วยด้วยโรคทางจิตเวช
7. อื่น ๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์โดยความสมัครใจของวัยรุ่น (ขาดทักษะการเลี้ยงดู, ควบคุมอารมณ์ไม่ได้,

พ่อแม่ต้องการแจ้งความจึงส่งเด็กมาตรวจร่างกาย) เป็นต้น

จากตารางที่ 5 แสดงจำนวนผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำ ความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ จำนวน 32,746 ราย ซึ่งใน 1 เหตุการณ์ การกระทำ ความรุนแรง เกิดจากปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำ ความรุนแรงมากกว่า 1 ปัจจัย พบว่า สาเหตุของความรุนแรงเกิดจาก สัมพันธภาพในครอบครัวมากที่สุด จำนวน 12,082 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.90 รองลงมา คือ สิ่งกระตุ้น (สุรา/สารเสพติด/สื่อลามก) จำนวน 7,838 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.94 และสภาพแวดล้อม จำนวน 7,416 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.64 ของจำนวนปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำ ความรุนแรงทั้งหมด

2) สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร

สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับบริการศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี ตามโรงพยาบาลที่สังกัดสำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร ในช่วงระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2563 ดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงลักษณะปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของ ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร

ลักษณะความรุนแรง	จำนวน เหตุการณ์	จำนวนผู้รับ บริการ (ราย)	จำนวนผู้ถูกกระทำซ้ำ (ราย)
ทำร้ายร่างกาย	1,082	1,040	13
กระทำชำเรา	62	52	-
อนาจาร	15	15	-
ล่อลวง	4	4	-
ข่มขืน	13	11	-
ประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก	15	15	1
ดุด่า/ตู่ตัก	-	-	-
ละเลยทอดทิ้ง	96	94	-
กักขัง/หน่วงเหนี่ยว	54	54	-
อื่น ๆ	89	83	-
รวม	1,430	1,368	14

ข้อมูลจากตารางที่ 6 แสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามลักษณะความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว สำหรับลักษณะความรุนแรงมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 1,082 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 75.66 รองลงมา คือ ละเลยทอดทิ้ง จำนวน 96 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 6.71 และกระทำชำเรา จำนวน 62 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.34 ของจำนวนผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนผู้กระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง (หนึ่งเรื่องอาจมีหลายสาเหตุ)

สาเหตุ/ปัจจัย	จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ
สุขภาพกาย/จิต	403	25.46
สุรา/ยาเสพติด	194	12.26
การพนัน	15	0.95
หึงหวง/นอกใจ	267	16.86
เศรษฐกิจ/ตงงาน	155	9.79
บันดลทอสะ	311	19.65
สื่อลามก, ถูกล่อลวง, สมยอมเพื่อชวนแต่ผู้ปกครองไม่ยินยอม	20	1.26
อื่น ๆ ปัญหาครอบครัว, ทะเลาะวิวาท, ไม่ทราบสาเหตุ (โปรดระบุ)	218	13.77
รวม	1,583	100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 7 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง โดยความรุนแรงที่เกิดขึ้นอาจมีหลายสาเหตุประกอบร่วมกัน สำหรับสาเหตุความรุนแรงมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สุขภาพกาย/จิต จำนวน 403 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.46 บันดลทอสะ จำนวน 311 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 19.65 และหึงหวง/นอกใจ จำนวน 267 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 16.86

3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับบริการของศูนย์บริการสาธารณสุขในสังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ในช่วงระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2563 ดังนี้

ตารางที่ 8 แสดงลักษณะปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว

ลักษณะความรุนแรง	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้ที่ได้รับบริการ (ราย)	ร้อยละ
ละเลย/ทอดทิ้ง	4	4	36.36
ทำร้ายร่างกาย	6	6	54.55
กระทำชำเรา	-	-	-
อนาจาร	1	1	9.09
อื่น ๆ	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	11	11	100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 8 แสดงลักษณะปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ที่จัดเก็บข้อมูลโดยศูนย์บริการสาธารณสุขในสังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร พบว่า มีผู้เข้ารับบริการที่ถูกกระทำ ความรุนแรง จำนวน 11 ราย โดยลักษณะความรุนแรงที่พบมากที่สุดคือ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.55 รองลงมา คือ การละเลย/ทอดทิ้ง จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.36 และกรณีอนาจาร จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.09 ตามลำดับ ทั้งนี้ การให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ที่เกิดขึ้น ใช้วิธีการให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00

4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โรงพยาบาลตำรวจ ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและสตรีที่ถูกกระทำ ความรุนแรงที่เข้ารับบริการ ของโรงพยาบาลตำรวจ ระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2563 เฉพาะผู้ป่วยที่มารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้/ชั้นสูต รโรงพยาบาลตำรวจ (ผู้ป่วยบางส่วนเข้ารับการตรวจที่ห้องฉุกเฉิน แต่ไม่ได้มารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ต่อ)

- ข้อมูลประเภทการกระทำ ความรุนแรงระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 145 ราย (เฉพาะผู้ป่วยที่มารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้/ชั้นสูต รโรงพยาบาลตำรวจ ผู้ป่วยบางส่วนเข้ารับการตรวจ ที่ห้องฉุกเฉินแต่ไม่ได้มารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ต่อ) พบว่า การทำร้ายร่างกาย จำนวน 93 เหตุการณ์ โดยมีจำนวน ผู้เข้ารับบริการ จำนวน 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.14 รองลงมา คือ ช่มชู้/การกระทำชำเรา จำนวน 52 เหตุการณ์ โดยมีจำนวนผู้เข้ารับบริการ จำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.86

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศ

ช่วงอายุ	ผู้ถูกกระทำ (ราย)			
	ชาย	หญิง	อื่นๆ	รวม
ต่ำกว่า 5 ปี	1	10	-	11
6 - 12 ปี	5	18	-	23
13 - 17 ปี	2	15	-	17
18 - 25 ปี	1	21	-	22
26 - 40 ปี	2	35	-	37
41 - ไม่เกิน 59 ปี	-	27	-	27
อายุ 60 ปีขึ้นไป	3	4	-	7
ไม่ระบุ	-	1	-	1
รวมจำนวน	14	131	-	145

ข้อมูลจากตารางที่ 9 ข้อมูลจำแนกตามช่วงอายุของบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจ จำนวน 145 ราย ช่วงอายุที่ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุด 3 อันดับแรก พบว่า เป็นบุคคลในครอบครัวในช่วงอายุระหว่าง 26 - 40 ปี จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.52 รองลงมา คือ ช่วงอายุระหว่าง 41 - ไม่เกิน 59 ปี จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.62 และช่วงอายุระหว่าง 6 - 12 ปีจำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.86 ของจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนเหตุการณ์เชิงความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

ความสัมพันธ์		จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกกระทำ		
สามี	ภรรยา	72	48.98
ภรรยา	สามี	-	-
บิดา / มารดา	บุตร	17	11.56
บุตร	บิดา / มารดา	3	2.04
บิดาเลี้ยง / มารดาเลี้ยง	บุตรเลี้ยง	12	8.17
บุตรเลี้ยง	บิดาเลี้ยง / มารดาเลี้ยง	-	-
ญาติ	ญาติ	14	9.52
พี่	น้อง	13	8.84
น้อง	พี่	3	2.04
ปู่ / ย่า / ตา / ยาย	หลาน	12	8.17
หลาน	ปู่ / ย่า / ตา / ยาย	1	0.68
รวม		147	100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 10 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ที่ระบุความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พบว่า สามีกระทำความรุนแรงต่อภรรยามากที่สุด จำนวน 72 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 48.98 รองลงมา คือ บิดา / มารดากระทำความรุนแรงต่อบุตร จำนวน 17 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 11.56 และญาติกระทำความรุนแรงญาติ จำนวน 14 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 9.52 ของจำนวนความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำทั้งหมด

ส่วนข้อมูลสถานที่เกิดเหตุการณ์การกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 145 เหตุการณ์ พบว่าสถานที่ที่ผู้รับบริการประสบเหตุการณ์การกระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ เกิดเหตุในบ้านตนเอง จำนวน 102 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 70.34 รองลงมา คือ บ้านผู้อื่น จำนวน 25 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 17.24 และหอพัก จำนวน 14 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 9.66 ของจำนวนสถานที่ที่ผู้รับบริการประสบเหตุการณ์การกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด ส่วนวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 1,746 ราย พบว่าวิธีการให้ความช่วยเหลือมากที่สุด คือ การให้คำปรึกษา/แนะนำและส่งเข้ารับการรักษา/ การศึกษาความช่วยเหลือ จำนวน 530 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.36 รองลงมา คือ การแจ้งสิทธิตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 จำนวน 373 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.36 และการคุ้มครองสวัสดิภาพ จำนวน 120 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.87 ของการช่วยเหลือผู้ถูกกระทำความรุนแรงทั้งหมด

5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (Social Assistance Center) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชน สตรี และผู้สูงอายุที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม ในระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2563 ที่ถูกกระทำความรุนแรงทั้งภายในและภายนอกครอบครัว รวมจำนวน 2,541 ราย โดยเป็นความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 1,852 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 72.89 และความรุนแรงนอกครอบครัว จำนวน 689 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 27.11 ของความรุนแรงที่ศูนย์ฯ ดำเนินการ รายละเอียด สรุปได้ดังนี้

ข้อมูลจำนวนเด็กและเยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ และคนพิการ ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวซึ่งขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม จำนวน 2,165 ราย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1) เด็กและเยาวชน จำนวน 1,067 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.28 โดยประเภทการกระทำความรุนแรงในครอบครัว คือ การถูกทำร้ายร่างกายจำนวน 604 ราย รองลงมา คือ ล้วงละเมิดทางเพศ จำนวน 151 ราย ถูกลวนลาม กระทำอนาจาร จำนวน 48 ราย และทารกถูกทอดทิ้งในที่สาธารณะ จำนวน 37 ราย

2) สตรี จำนวน 888 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.02 โดยประเภทการกระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ การถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 795 ราย รองลงมา คือ เบาะแสคำมุขย์ จำนวน 85 ราย

3) ผู้สูงอายุ จำนวน 141 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.51 โดยประเภทการกระทำความรุนแรงในครอบครัวคือ ถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 138 ราย รองลงมา คือ เบาะแสคำมุขย์ จำนวน 2 ราย และถูกล้วงละเมิดทางเพศ 1 ราย

4) คนพิการ จำนวน 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.19 โดยประเภทการกระทำความรุนแรงในครอบครัวคือ ถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 138 ราย และถูกล้วงละเมิดทางเพศ 10 ราย

สาเหตุ/ปัจจัยของการกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 11 แสดงข้อมูลจำนวนสาเหตุของการกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม

สาเหตุ/ปัจจัย	จำนวน เหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
1) เมาสุรา	149	147	8	-	155	132	147	-	279
2) ยาเสพติด	243	230	18	-	248	49	209	-	258
3) หึงหวง/นอกใจ	85	84	6	-	90	10	83	-	93
4) เศรษฐกิจ/ตกงาน	16	15	0	-	15	6	17	-	23
5) การพนัน	30	27	4	-	31	5	26	-	31
6) สุขภาพจิต	19	20	2	-	22	3	17	-	20
7) สุขภาพกาย	96	80	23	-	103	31	73	-	104
8) สื่อลามก	10	12	-	-	12	2	8	-	10
9) ไม่ระบุ	0	-	-	-	0			-	0
รวม	648	615	61	-	676	238	580	-	839

หมายเหตุ : ใน 1 รายอาจมีมากกว่า 1 สาเหตุของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

ข้อมูลจากตารางที่ 11 แสดงสาเหตุ/ปัจจัยการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2563 จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง 648 เหตุการณ์ โดยสาเหตุ/ปัจจัย ที่เกิดขึ้นมากที่สุด ได้แก่ ยาเสพติด จำนวนรวม 243 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมา คือ เมาสุรา จำนวน 149 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.99 และสุขภาพกาย จำนวน 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.82 ของสาเหตุ/ปัจจัยการกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน

กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกองคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็ก สตรี ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการจากบ้านพักเด็กและครอบครัวทั่วประเทศ ในระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2563 ดังนี้

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุที่เข้ารับบริการของบ้านพักเด็กและครอบครัว

ช่วงอายุ	แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรง (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	217	13.75
5 - ไม่เกิน 18 ปี	352	22.31
18 - 30 ปี	318	20.15
31 - 40 ปี	134	8.49
41 - 50 ปี	336	21.29
51 - 60 ปี	153	9.70
มากกว่า 60 ปี ขึ้นไป	64	4.06
ไม่ระบุ	4	0.25
รวม	1,578	100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 12 แสดงผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของบ้านพักเด็กและครอบครัวทั่วประเทศ จำแนกตามช่วงอายุ จำนวนทั้งสิ้น 1,578 ราย พบว่า ช่วงอายุของผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ ช่วงอายุ 5 - ไม่เกิน 18 ปี จำนวน 352 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.31 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 41 - 50 ปี จำนวน 336 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.29 และช่วงอายุ 18 - 30 ปี จำนวน 318 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.15 ของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวตามลำดับ

ข้อมูลผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของบ้านพักเด็กและครอบครัว จำนวนรวม 1,578 ราย ลักษณะความรุนแรงมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 735 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.58 รองลงมา คือ การล่วงละเมิดทางเพศ ได้แก่ การกระทำชำเรา อนาคต ล่อลวง และการข่มขืน จำนวน 291 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.44 และการดูต่ำ/ดูถูก/ประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก จำนวน 182 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.53 ของผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการทั้งหมด

ตารางที่ 13 แสดงประเภทปัญหาความรุนแรงจำแนกตามเพศผู้ถูกกระทำที่เข้ารับบริการของบ้านพักเด็กและครอบครัว

ประเภทปัญหาความรุนแรง	ผู้ถูกกระทำ (ราย)				
	ชาย	หญิง	เพศทางเลือก	รวม	ร้อยละ
ร่างกาย	191	723	-	914	58.55
จิตใจ	99	256	-	355	22.74
เพศ	3	289	-	292	18.71
รวม	293	1,268	-	1,561	100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 13 แสดงประเภทความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง สำหรับจำนวนความรุนแรงที่พบมากที่สุด คือ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 914 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.55 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 355 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.74 และความรุนแรงทางเพศ จำนวน 292 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.71 ของจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงทั้งหมด

ด้านสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวของจำนวนผู้กระทำ จำนวน 1,668 ราย พบว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ สุรา/ยาเสพติด จำนวน 805 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.26 รองลงมา คือ บันดาลโทสะ จำนวน 213 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.77 และหึงหวง/นอกใจ จำนวน 172 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.31 ของสาเหตุ/ปัจจัยก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการของบ้านพักเด็กและครอบครัว

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
- ให้คำปรึกษา/แนะนำ	865	19.16
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	841	18.63
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	911	20.18
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	481	10.66
- จัดหาที่พักชั่วคราว	449	9.95
- แจ้งสิทธิ พ.ร.บ. ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	151	3.35
- ส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา	222	4.92
- สงเคราะห์ครอบครัว	220	4.87
- จัดให้ผู้ถูกกระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ ตามพระราชบัญญัติฯ	161	3.57
- การเข้าร้องรับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	79	1.75
- ส่งเข้าฝึกอาชีพ/การศึกษา	115	2.55
- บันทึกข้อตกลง	6	0.13
- ส่งคืนกลับครอบครัว	1	0.02
- ไม่ระบุ	12	0.27
รวม	4,514	100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 14 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ การคุ้มครองสวัสดิภาพ จำนวน 911 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.18 รองลงมา คือ การให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 865 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.16 และการเยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง จำนวน 841 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.63 ของการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

7) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์

สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ได้รายงานข้อมูลการให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2563 ดังนี้

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศ

ช่วงอายุ	ผู้ถูกกระทำ (ราย)			
	ชาย	หญิง	อื่นๆ	รวม
ต่ำกว่า 5 ปี	-	-	-	-
6 - 12 ปี	-	-	-	-
13 - 17 ปี	-	-	-	-
18 - 25 ปี	-	-	-	-
26 - 40 ปี	15	14	-	29
41 - ไม่เกิน 59 ปี	8	37	-	45
อายุ 60 ปีขึ้นไป	-	8	-	8
ไม่ระบุ	-	-	-	-
รวมจำนวน	23	59	-	82

ข้อมูลจากตารางที่ 15 แสดงข้อมูลจำแนกตามช่วงอายุของบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการจากของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยฯ จำนวน 82 ราย ช่วงอายุของผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด 3 อันดับแรก พบว่า เป็นบุคคลในครอบครัวในช่วงอายุระหว่าง 41 - ไม่เกิน 59 ปี จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.88 รองลงมา คือ ช่วงอายุระหว่าง 26 - 40 ปี จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.37 และอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.75 ของจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 16 แสดงการให้ความช่วยเหลือ จำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย

ลักษณะความรุนแรง	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้รับบริการ (ราย)	จำนวนผู้ถูกกระทำซ้ำ (ราย)
ทำร้ายร่างกาย	34	34	20
ข่มขืน/กระทำชำเรา	1	1	-
อนาจาร	-	-	-
ล่อลวง	-	-	-
ประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก	36	37	15
ดุด่า/ดูถูก	30	21	-
ละเลยทอดทิ้ง	6	14	6
กักขัง/หน่วงเหนี่ยว	1	1	1
อื่น ๆ	-	-	-
รวม	108	108	42

ข้อมูลจากตารางที่ 16 แสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามลักษณะความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย สำหรับลักษณะความรุนแรงมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก จำนวน 36 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา คือ ทำร้ายร่างกาย จำนวน 34 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 31.48 และการดุด่า/ดูถูก จำนวน 30 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 27.78 ของจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงทั้งหมด อีกทั้งยังพบว่าจำนวนผู้ถูกกระทำซ้ำส่วนใหญ่เป็นลักษณะการทำร้ายร่างกาย จำนวน 20 ราย รองลงมา คือ ประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก จำนวน 15 ราย

8) มุลนิธิหญิงชายก้าวไกล

มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล ได้รายงานข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2563 ซึ่งรวบรวมจากแบบบันทึกการให้บริการให้คำปรึกษา โดยเจ้าหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์ อาสาสมัครนักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัครนักกฎหมาย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตาม การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองของมูลนิธิหญิงก้าวไกล

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ (ถ้ามีโปรดระบุ)
- ให้คำปรึกษาแนะนำ	40	53.33	
- จัดให้ผู้ถูกกระทำ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	10	13.33	
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	5	6.67	
- แจ้งสิทธิ พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	10	13.33	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	2	2.68	
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	6	8.00	
- การเข้ารับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	1	1.33	ตำรวจ
- จัดหาที่พักชั่วคราว	1	1.33	
รวม	75	100.00	

ข้อมูลจากตารางที่ 17 การดำเนินการช่วยเหลือคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ การให้คำปรึกษาแนะนำ จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมา คือ จัดให้ผู้ถูกกระทำ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ และแจ้งสิทธิ พ.ร.บ. ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 จำนวนวิธีการละ 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.33 และคุ้มครองสวัสดิภาพ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

9) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้รายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ความรุนแรง ระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2563 รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 18 แสดงข้อมูลผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) ของสำนักสวัสดิการ สภาสังคมสงเคราะห์
 แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในปี 2563 จำแนกตามลักษณะของปัญหา

ลักษณะ ปัญหา เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม ปัญหา
1. สวัสดิการสังคม	12	24	22	23	33	10	9	17	16	20	10	8	204
2. กฎหมาย	1	-	-	-	-	1	-	-	-	1	-	-	3
3. ครอบครัว	1	-	5	-	2	3	1	4	4	5	-	-	25
4. สุขภาพกาย	2	-	-	2	3	-	2	1	-	5	2	-	17
5. สุขภาพจิต	-	1	-	-	-	1	-	1	-	-	-	-	3
6. ความพิการ	-	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-	-	2
7. การประกอบอาชีพ	174	-	-	-	-	-	95	199	127	150	120	-	865
8. การศึกษา	9	2	1	1	4	2	65	245	401	11	13	-	754
9. หนี้สิน	3	-	2	1	1	2	-	2	-	-	1	1	13
10. ยาเสพติด	-	1	1	2	1	1	-	-	-	-	1	1	8
11. ผู้สูงอายุ	1	-	4	-	-	7	3	4	-	-	-	3	22
12. ทั่วไป	1	2	1	1	3	5	-	-	-	1	1	3	18
รวม	204	30	37	30	47	32	176	473	548	193	148	16	1,934

หมายเหตุ : * ลักษณะปัญหาสวัสดิการสังคม ได้แก่ เงินสงเคราะห์ครอบครัวเพื่อเป็นค่าครองชีพ ต้องการทำอาชีพเสริมหารายได้ ต้องการทุนประกอบอาชีพ ต้องการหางานทำ สิทธิในการรักษาของผู้ป่วยโรคไต ไม่สามารถมีบุตรได้ต้องการรับบุตรบุญธรรม ไม่มีบัตรประชาชน ขอรับสลากกินแบ่งรัฐบาล และต้องการที่พัก

ข้อมูลจากตารางที่ 18 แสดงจำนวนผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) สำนักสวัสดิการ สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในปี 2563 จำแนกตามลักษณะปัญหา จำนวนทั้งสิ้น 1,934 ราย พบว่า ปัญหาของผู้รับบริการปรึกษามากที่สุด ได้แก่ ปัญหาการประกอบอาชีพ จำนวน 865 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.73 รองลงมา คือ ปัญหาการศึกษา จำนวน 754 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.99 และปัญหาสวัสดิการสังคม จำนวน 204 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.55 ของจำนวนผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) ทั้งหมด

10) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ ซึ่งให้บริการบ้านพักฉุกเฉิน ได้รายงานการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว และสตรีจากความรุนแรง ในปี 2563 มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง ของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ (ถ้ามีโปรดระบุ)
- ให้คำปรึกษา/แนะนำ	33	33.67	
- จัดหาที่พักชั่วคราว	36	36.73	
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	3	3.06	
- ส่งเข้ารับการศึกษา/การฝึกอาชีพ/การศึกษา	3	3.06	โรงเรียนวัดมัธยมวัดหนองแขม โรงเรียนวัดไผ่เงิน ศูนย์การเรียนรู้การพัฒนาสตรี และครอบครัวภาคกลาง
- ส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา	10	10.20	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	3	3.06	
- แจ้งสิทธิ พ.ร.บ. ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	5	5.10	
- จัดให้ผู้ถูกกระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	4	4.08	
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	1	1.02	
รวม	98	100.00	

หมายเหตุ ...ผู้รับบริการบางรายอาจได้รับบริการหลายด้านร่วมกัน...

ข้อมูลจากตารางที่ 19 การให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 98 ราย พบว่า การให้ความช่วยเหลือมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ การจัดหาที่พักชั่วคราว จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.73 รองลงมา คือ การให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.67 และการส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.20 ของการให้ความช่วยเหลือทั้งหมด

11) มุลินธิปิวิณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์)

มุลินธิปิวิณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี ได้รายงานข้อมูลการให้ความช่วยเหลือสังคม เด็ก และสตรีผู้ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมในรูปแบบต่าง ๆ ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2563 ซึ่งมีผู้ได้รับบริการทั้งสิ้นจำนวน 10,224 ราย โดยแบ่งประเภทของปัญหา ดังนี้

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนการรับเรื่องร้องทุกข์และให้ความช่วยเหลือของมุลินธิปิวิณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรีระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2563

ประเภทปัญหา	รวม (ราย)	ร้อยละ
ปัญหาครอบครัว	1,927	18.85
ข่มขืน/อนาจาร	871	8.52
ล่อลวง/ค้าประเวณี/ค้ำมนุษย์	83	0.81
ทารุณกรรม/ทำร้ายร่างกาย	1,091	10.67
คนหาย	91	0.89
แรงงานไม่เป็นธรรม/ถูกหลอก	49	0.48
ขอความเป็นธรรม	947	9.26
แซท/อินเทอร์เน็ท	254	2.48
ขอความอนุเคราะห์	1,344	13.15
ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพและการบริการสาธารณสุข	96	0.94
ยาเสพติด	299	2.92
ได้รับผลกระทบจากโควิด-19	3,088	30.20
ปัญหาอื่นๆ	84	0.82
รวม	10,224	100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 20 แสดงจำนวนการรับเรื่องร้องทุกข์และให้ความช่วยเหลือของมุลินธิปิวิณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี จำนวนทั้งสิ้น 10,224 ราย พบว่า ประเภทปัญหามากที่สุด 4 อันดับแรก ได้แก่ ปัญหาได้รับผลกระทบจากโควิด - 19 จำนวน 3,088 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.20 รองลงมา คือ ปัญหาครอบครัว จำนวน 1,927 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.85 การขอความอนุเคราะห์ จำนวน 1,344 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.15 และปัญหาทารุณกรรม/ทำร้ายร่างกาย จำนวน 1,091 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.67 ของจำนวนการรับเรื่องร้องทุกข์และให้ความช่วยเหลือทั้งหมด

12) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก ได้รายงานการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2563 มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ (ถ้ามีโปรดระบุ)
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	43	22.87	
- ให้คำปรึกษา/แนะนำ	43	22.87	
- ส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา	43	22.87	
- จัดให้ผู้ถูกกระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ/ร้องทุกข์ดำเนินคดีอาญา	20	10.64	
- แจงสิทธิ พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	15	7.98	
- จัดหาที่พักชั่วคราว	10	5.32	- สหทัยมูลนิธิ - สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนบ้านพญาไท - บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดนนทบุรี - สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ฯ บ้านพักฉุกเฉิน
- สงเคราะห์ครอบครัว	14	7.45	
รวม	188	100.00	

ข้อมูลจากตารางที่ 21 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 188 ราย เช่น การเยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง การให้คำปรึกษา/แนะนำ และการส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา จำนวนประเภทความช่วยเหลือละ 43 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 22.87 รองลงมา คือ การจัดให้ผู้ถูกกระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ/ร้องทุกข์ดำเนินคดีอาญา จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.64 ของการให้ความช่วยเหลือทั้งหมด

13) มุลินิธิเพื่อนหญิง

มุลินิธิเพื่อนหญิง ได้รายงานการให้ความช่วยเหลือด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2563 มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนผู้เดือดร้อนขอคำแนะนำปรึกษาช่วยเหลือของมุลินิธิเพื่อนหญิง

ประเภทปัญหา	รวม (ราย)	ร้อยละ
ความรุนแรงในครอบครัว	327	15.84
การถูกล่วงละเมิดทางเพศ	88	4.26
ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์	25	1.21
ค้ำมนุษย์	4	0.19
ติดเชื้อเอชไอวี	1	0.05
ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการจ้างงาน	2	0.10
ปัญหากฎหมายทั่วไป/ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพจิต	9	0.44
ปัญหาอื่นๆ (ผู้เดือดร้อนได้รับผลกระทบจากโรคระบาดโควิด - 19 ต้องการความช่วยเหลือด้านอุปโภค - บริโภค)	1,608	77.91
รวม	2,064	100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 22 แสดงจำนวนการรับเรื่องร้องทุกข์และให้ความช่วยเหลือของมุลินิธิเพื่อนหญิงจำนวนทั้งสิ้น 2,064 ราย พบว่า ประเภทปัญหาที่พบมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 327 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.84 รองลงมา คือ การถูกล่วงละเมิดทางเพศ จำนวน 88 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.26 และตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.21 นอกจากนี้ ยังมีปัญหาอื่น ๆ (ผู้เดือดร้อนได้รับผลกระทบจากโรคระบาดโควิด - 19 ต้องการความช่วยเหลือด้านอุปโภค - บริโภค) จำนวน 1,608 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.91 ของจำนวนผู้เดือดร้อนขอคำแนะนำช่วยเหลือทั้งหมด

มุลินิธิเพื่อนหญิงยังได้มีการเก็บสถิติข่าว จากหนังสือพิมพ์ 2 ฉบับ (หนังสือพิมพ์เดลินิวส์และกรุงเทพธุรกิจ) โดยตลอดปี 2563 พบประเด็นความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 76 ราย และเก็บสถิติข่าวจากสื่อออนไลน์ พบประเด็นความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 87 ราย

14) สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทยฯ ได้รายงานการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองเด็ก และสตรี จากความรุนแรง ระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2563 มีรายละเอียด ดังนี้

การให้ความช่วยเหลือจำแนกตามประเภทปัญหาความรุนแรง ได้แก่

1) ความรุนแรงทางจิตใจ พบว่า ผู้กระทำความรุนแรงส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.89 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.11 ส่วนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.87 และเป็นเพศชาย จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.13 ของผู้ถูกกระทำความรุนแรงทั้งหมด

2) ความรุนแรงทางร่างกาย พบว่า ผู้กระทำความรุนแรงส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.36 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.64 ส่วนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.44 และเป็นเพศชาย จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.56 ของผู้ถูกกระทำความรุนแรงทั้งหมด

ส่วนข้อมูลสาเหตุ/ปัจจัยที่กระตุ้นหรือทำให้เกิดการกระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ/ตักงาน จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.89 รองลงมา คือ ปัจจัยทางสุขภาพกายจิต จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.10 และปัจจัยการหึงหวง/นอกใจ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.56 ของปัจจัยที่กระตุ้นความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวของสมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ (ถ้ามีโปรดระบุ)
- ให้คำปรึกษา/แนะนำ	12	24.00	รพ.ชุมชน/นักจิตวิทยา
- เยี่ยมบ้านสอบข้อเท็จจริง	6	12.00	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	8	16.00	
- การเข้าร้องแจ้งเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	7	14.00	พมจ./ผู้ใหญ่บ้าน
- ส่งเข้ารับการศึกษา/การฝึกอาชีพ/การศึกษา	8	16.00	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน
- ส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา	6	12.00	รพ.ธัญญารักษ์/ศูนย์กำจัดยาเสพติด
- แจงสิทธิ พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลย ในคดีอาญา พ.ศ. 2544	2	4.00	สำนักงานยุติธรรม
- จัดให้ผู้ถูกกระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ/ร้องทุกข์ดำเนินคดีอาญา	1	2.00	สำนักงานยุติธรรม
รวม	50	100.00	

ข้อมูลจากตารางที่ 23 แสดงการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 50 ราย พบว่า การให้ความช่วยเหลือมากที่สุด คือ การให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.00 รองลงมา คือ เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล และส่งเข้ารับการรักษา/การศึกษา จำนวน 8 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 16.00 และการเข้ารับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.00 ของการให้ความช่วยเหลือทั้งหมด

15) สภาพนายความในพระบรมราชูปถัมภ์

สภาพนายความในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้รายงานจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2563 มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 24 แสดงจำนวนผู้ร้องคดีความรุนแรงในครอบครัว ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสภาพนายความในพระบรมราชูปถัมภ์

คดี	จำนวนผู้ร้อง (ราย)		
	หญิง	ชาย	รวม
หย่า	73	21	94
ผิดสัญญาหย่า	10	2	12
เพิกถอนอำนาจปกครอง เรียกบุตรคืน	10	2	12
รวม	93	25	118

ข้อมูลจากตารางที่ 24 แสดงจำนวนผู้ร้องคดีความรุนแรงในครอบครัว ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มีจำนวนรวม 118 ราย ในจำนวนดังกล่าว แบ่งเป็น หย่า จำนวน 94 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.66 ผิดสัญญาหย่า จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.17 และเพิกถอนอำนาจปกครองเรียกบุตรคืน จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.17 ของจำนวนผู้ร้องคดีทั้งหมด

16) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้รวบรวมข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2563 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2563) ตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้ www.violence.in.th ซึ่งได้มีการบันทึกข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด 76 จังหวัด และเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 25 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2554 - 2563 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ปีที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
2554	829	687	59	13	759	87	696	7	790
2555	969	730	63	11	804	70	755	14	839
2556	973	746	91	19	856	80	777	9	866
2557	928	702	65	18	785	72	729	5	806
2558	969	721	122	11	854	105	739	9	853
2559	801	598	96	13	707	94	610	15	719
2560	1,200	936	150	10	1,096	179	914	11	1,104
2561	1,299	1,028	138	20	1,186	183	1,007	21	1,211
2562	1,532	1,253	205	37	1,495	270	1,206	39	1,515
2563	1,789	1,393	248	54	1,695	297	1,392	43	1,732
รวม	11,289	8,794	1,237	206	10,237	1,437	8,825	173	10,435

หมายเหตุ: ข้อมูลผู้กระทำ/ผู้ถูกกระทำ ความรุนแรง 1 ราย เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ความรุนแรงมากกว่า 1 เหตุการณ์

ข้อมูลจากตารางที่ 25 แสดงข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th เปรียบเทียบระหว่าง ปี 2554 - 2563 พบว่า ความรุนแรงในครอบครัวประจำปี 2563 มีจำนวน 1,789 เหตุการณ์ ในจำนวนเหตุการณ์ดังกล่าว มีผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 1,695 ราย ส่วนใหญ่ผู้กระทำ ความรุนแรงฯ เป็นเพศชาย จำนวน 1,393 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.18 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 248 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.63 และไม่ได้ระบุ จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.19 ของผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ในขณะที่ผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 1,732 ราย พบว่า ส่วนใหญ่เพศหญิง เป็นผู้ถูกกระทำ จำนวน 1,392 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.37 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 297 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.15 และไม่ได้ระบุ จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.48 ทั้งนี้ ข้อมูลผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ตั้งแต่ปี 2554 - 2562 หรือในรอบทศวรรษ พบว่า ปี 2554 ผู้หญิงถูกกระทำ ร้อยละ 88.10 ปี 2555 ร้อยละ 89.99 ปี 2556 ร้อยละ 89.72 ปี 2557 ร้อยละ 90.45 ปี 2558 ร้อยละ 86.63 ปี 2559 ร้อยละ 84.84 ปี 2560 ร้อยละ 82.79 ปี 2561 ร้อยละ 83.15 ปี 2562 ร้อยละ 79.60 และปี 2563 ร้อยละ 80.37 ตามลำดับ จากข้อมูลจำแนกตามเพศหญิงและชาย จะเห็นว่า ในทุก ๆ ปี เพศหญิงเป็นผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงสูงสุด โดยปี 2557 สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.45

ตารางที่ 26 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามประเภทเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเว็บไซต์ www.violence.in.th

ประเภทเหตุการณ์	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
ทำร้ายร่างกาย	1,400	1,103	172	42	1,317	241	1,076	28	1,345
ดูดำ/ดูถูก	433	321	78	11	410	63	352	12	427
หยาบคาย/ตะคอก/ ประจาน/ขู่/บังคับ	354	281	48	11	340	48	288	10	346
การละเลย/ทอดทิ้ง	77	42	33	0	75	23	51	2	76
ข่มขืน	69	62	1	4	67	3	61	4	68
กักขัง/หน่วงเหนี่ยว	52	30	19	1	50	13	41	1	55
อนาจาร	29	26	0	2	28	1	30	1	32
ล่อลวง	4	4	0	0	4	0	4	0	4
ไม่ระบุ	20	19	0	0	19	4	15	0	19
รวม	2,438	1,888	351	71	2,310	396	1,918	58	2,372

หมายเหตุ: ข้อมูลผู้กระทำ/ผู้ถูกกระทำ ความรุนแรง 1 ราย เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ความรุนแรงมากกว่า 1 เหตุการณ์ ข้อมูลจากตารางที่ 26 แสดงประเภทเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2563 มีจำนวนทั้งสิ้น 2,438 เหตุการณ์ เหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 1,400 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 57.42 รองลงมา คือ ดูดำ/ดูถูก จำนวน 433 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 30.11 และหยาบคาย/ตะคอก/ประจาน/ขู่/บังคับ จำนวน 354 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 14.52 ของประเภทเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ตารางที่ 27 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเว็บไซต์ www.violence.in.th

สาเหตุ/ปัจจัย	จำนวนสาเหตุ	จำนวนผู้กระทำ				จำนวนผู้ถูกกระทำ			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
เมาสุรา/ยาเสพติด	342	294	21	11	326	24	294	9	327
นอกใจ/หึงหวง	990	823	75	27	925	139	793	22	954
สุขภาพกาย/จิต	198	147	32	4	183	28	151	3	182
สาเหตุอื่นๆ	339	235	75	8	318	93	224	2	319
เศรษฐกิจ/ตกงาน	9	8	0	0	8	1	7	0	8
สื่อลามก	364	249	77	11	337	84	257	11	352
ไม่ระบุ	34	24	9	1	34	4	31	0	35
รวม	2,276	1,780	289	62	2,131	373	1,757	47	2,177

หมายเหตุ: ข้อมูลสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว 1 ราย มีสาเหตุ/ปัจจัยของความรุนแรงมากกว่า 1 ปัจจัย

รายงานข้อมูลสถานการณ์ ด้านความรุนแรงในครอบครัว

สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2563

ข้อมูลจากตารางที่ 27 แสดงสาเหตุ/ปัจจัยการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2563 จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง 2,276 ราย โดยสาเหตุ/ปัจจัย ที่เกิดขึ้นมากที่สุด ได้แก่ นอกใจ/หึงหวง จำนวน 990 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงมา คือ สื่อลามก จำนวน 364 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.99 และเมาสุรา/ยาเสพติด จำนวน 342 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.03 ของสาเหตุ/ปัจจัยการกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ	จำนวน
สามีกับภรรยา	966
บิดา-มารดากับบุตร	478
พี่กับน้อง	85
บิดาเลี้ยง-มารดาเลี้ยงกับบุตรเลี้ยง	82
ญาติกับญาติ	59
ปู่/ย่า/ตา/ยาย กับหลาน	52
พ่อภรรยา แม่ภรรยา กับเขย/สะใภ้	21
บุตรกับบิดาและมารดา	14
พ่อสามี แม่สามีกับเขย สะใภ้	18
รวม	1,775

ข้อมูลจากตารางที่ 28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ โดยเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นมีจำนวน 1,775 เหตุการณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำที่เกิดขึ้นมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ระหว่าง สามี/ภรรยา จำนวน 966 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 54.42 รองลงมา คือ ระหว่างบิดามารดากระทำต่อบุตร จำนวน 478 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 26.93 และพี่กระทำกับน้อง จำนวน 85 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.79 ของความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำทั้งหมด

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามสถานที่เกิดเหตุจากระบบฐานข้อมูลฯ
 ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th

สถานที่เกิดเหตุ	จำนวน เหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
บ้านตนเอง	1,230	963	167	30	1,160	215	941	24	1,180
บ้านคนอื่น	155	124	28	4	156	24	130	2	156
อื่น ๆ	65	51	12	1	64	13	54	2	69
หอพัก	63	49	6	2	57	6	49	5	60
ถนนหรือทางหลวง	23	17	1	2	20	4	16	0	20
สถานที่ทำงาน	20	17	3	0	20	3	16	0	19
ในป่า/ที่เปลี่ยว/ บ้านร้าง	6	6	0	0	6	1	5	0	6
สวนสาธารณะ	8	7	1	0	8	1	7	0	8
นา/ไร่/สวน	10	10	0	0	10	3	8	0	11
โรงแรม	3	3	0	0	3	0	3	0	3
สถานที่เรียน	1	1	0	0	1	0	1	0	1
โรงงาน	1	1	0	0	1	0	1	0	1
โรงเรียน	4	3	1	0	4	0	4	0	4
บ้านเด็ก	0	0	0	0	0	0	0	0	0
สนามกีฬา	0	0	0	0	0	0	0	0	0
สถานบันเทิง	1	1	0	0	1	1	0	0	1
สถานเลี้ยงเด็ก	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ห้างสรรพสินค้า	2	2	0	0	2	0	2	0	2
ไม่ระบุ	196	149	29	15	193	26	159	11	196
รวม	1,788	1,404	248	54	1,706	297	1,396	44	1,737

รายงานข้อมูลสถานการณ์ ด้านความรุนแรงในครอบครัว

สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2563

ข้อมูลจากตารางที่ 29 แสดงสถานที่เกิดเหตุความรุนแรงในครอบครัว ปี 2563 พบว่า ในจำนวนผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงตามสถานที่ต่าง ๆ จำนวน 1,788 เหตุการณ์ พบว่า เกิดเหตุการณ์การกระทำความรุนแรงในบ้านตนเอง มากที่สุด จำนวน 1,230 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 68.79 รองลงมา คือ บ้านคนอื่น จำนวน 155 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 8.67 สถานที่อื่น ๆ จำนวน 65 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.64 หอพัก จำนวน 63 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.52 และถนนหรือทางหลวง จำนวน 23 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 1.29 ของสถานที่เกิดเหตุ ความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2563 จำแนกตามภูมิภาคที่มีการบันทึก เหตุการณ์จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเว็บไซต์ www.violence.in.th

ภูมิภาค	จำนวน เหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
กลาง	634	507	97	14	618	102	503	17	622
ตะวันออก เฉียงเหนือ	338	251	38	3	292	53	239	3	295
เหนือ	456	361	76	3	440	85	364	6	455
ใต้	340	261	34	26	321	54	273	17	344
ไม่ระบุ	20	14	3	0	17	3	14	0	17
รวม 4 ภาค	1,788	1,394	248	46	1,688	297	1,393	43	1,733

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2563 จำแนกตามภูมิภาคและจังหวัด จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเว็บไซต์ www.violence.in.th

ที่	ภาคกลาง		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคเหนือ		ภาคใต้	
	จังหวัด	จำนวน เหตุการณ์	จังหวัด	จำนวน เหตุการณ์	จังหวัด	จำนวน เหตุการณ์	จังหวัด	จำนวน เหตุการณ์
1	กรุงเทพมหานคร	75	กาฬสินธุ์	1	กำแพงเพชร	5	กระบี่	30
2	กาญจนบุรี	69	ขอนแก่น	17	เชียงราย	29	ชุมพร	9
3	จันทบุรี	0	ชัยภูมิ	30	เชียงใหม่	67	ตรัง	11
4	ฉะเชิงเทรา	18	นครพนม	12	ตาก	51	นครศรีธรรมราช	35
5	ชลบุรี	15	นครราชสีมา	15	นครสวรรค์	21	นราธิวาส	19
6	ชัยนาท	20	บึงกาฬ	9	น่าน	37	ปัตตานี	7
7	ตราด	13	บุรีรัมย์	20	พะเยา	8	พังงา	20
8	นครนายก	26	มหาสารคาม	12	พิจิตร	28	พัทลุง	27

ที่	ภาคกลาง		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคเหนือ		ภาคใต้	
	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์
9	นครปฐม	7	มุกดาหาร	18	พิษณุโลก	19	ภูเก็ต	50
10	นนทบุรี	4	ยโสธร	9	เพชรบูรณ์	24	ยะลา	5
11	ปทุมธานี	50	ร้อยเอ็ด	21	แพร่	27	ระนอง	17
12	ประจวบคีรีขันธ์	19	เลย	22	แม่ฮ่องสอน	25	สงขลา	46
13	ปราจีนบุรี	15	ศรีสะเกษ	23	ลำปาง	10	สตูล	20
14	พระนครศรีอยุธยา	13	สกลนคร	21	ลำพูน	46	สุราษฎร์ธานี	44
15	เพชรบุรี	15	สุรินทร์	19	สุโขทัย	12		
16	ระยอง	11	หนองคาย	8	อุดรดิตถ์	19		
17	ราชบุรี	52	หนองบัวลำภู	15	อุทัยธานี	28		
18	ลพบุรี	30	อำนาจเจริญ	1				
19	สมุทรปราการ	35	อุดรธานี	27				
20	สมุทรสาคร	36	อุบลราชธานี	38				
21	สมุทรสงคราม	8						
22	สระแก้ว	11						
23	สระบุรี	46						
24	สิงห์บุรี	7						
25	สุพรรณบุรี	13						
26	อ่างทอง	26					ไม่ระบุ*	20
	รวม	634	รวม	338	รวม	456	รวม	340
หมายเหตุ ไม่ระบุ* เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วไม่สามารถระบุจังหวัดได้							รวมทั้งสิ้น	1,788

ข้อมูลจากตารางที่ 30 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2563 จำแนกตามภูมิภาค จำนวน 76 จังหวัด และกรุงเทพมหานคร มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 1,788 เหตุการณ์ ภูมิภาคที่มีสถิติเหตุการณ์ความรุนแรงมากที่สุด คือ ภาคกลาง มีจำนวน 634 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 35.46 รองลงมา คือ ภาคเหนือ จำนวน 456 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 25.50 ภาคใต้ จำนวน 340 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 19.02 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 338 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 18.90 และไม่ระบุภาค จำนวน 20 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 1.12 ของจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

รายงานข้อมูลสถานการณ์ ด้านความรุนแรงในครอบครัว

สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2563

และข้อมูลจากตารางที่ 31 โดยในแต่ละภาคมีจังหวัดที่มีเหตุการณ์ความรุนแรงมากที่สุด คือ ภาคกลาง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร มีจำนวน 75 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.19 ภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวน 67 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.75 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี มีจำนวน 38 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 2.13 และภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดภูเก็ต มีจำนวน 50 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 2.80 ของจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2563 จำแนกตามจังหวัด 10 จังหวัดจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเว็บไซต์ www.violence.in.th

อันดับ	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
			ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
1	กรุงเทพมหานคร	75	57	13	3	73	4	66	4	74
2	กาญจนบุรี	69	64	6	0	70	5	65	0	70
3	เชียงใหม่	67	54	14	2	70	9	55	3	67
4	ราชบุรี	52	41	7	1	49	9	42	0	51
5	ตาก	51	42	8	0	50	11	39	1	51
6	ปทุมธานี	50	40	8	1	49	11	39	2	52
7	ภูเก็ต	50	43	6	0	49	8	42	0	50
8	ลำพูน	46	37	8	0	45	2	43	0	45
9	สงขลา	46	32	2	1	35	6	39	0	45
10	สระบุรี	46	37	9	0	46	8	35	1	44
รวม 76 จังหวัด และ กทม.		1,788	1,394	248	54	1,696	297	1,393	43	1,733

ข้อมูลจากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่า เหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่มีการบันทึกข้อมูลจำนวนมากที่สุด 10 อันดับแรก ซึ่งพบว่า ลำดับแรก คือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 75 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.19 รองลงมา คือ กาญจนบุรี จำนวน 69 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.86 และเชียงใหม่ จำนวน 67 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.75 ของจำนวนเหตุการณ์ทั้งหมด ทั้งนี้ ข้อมูลจากตารางยังแสดงถึงเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวพบว่า ผู้กระทำความรุนแรงฯ จำนวนทั้งสิ้น 1,696 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 1,394 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.19 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 248 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.62 และไม่ได้ระบุ จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.71 ของผู้กระทำความรุนแรงฯ ทั้งหมด ส่วนด้านผู้ถูกกระทำความรุนแรงฯ จำนวนทั้งสิ้น 1,733 ราย พบว่า ผู้ถูกกระทำความรุนแรงส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 1,393 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.38 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 297 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.14 และไม่ได้ระบุ จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.48 ของผู้ถูกกระทำความรุนแรงฯ ทั้งหมด

17. การสำรวจข้อมูลสถานการณ์ครอบครัวในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

ในปี 2563 ประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้ดำเนินการสำรวจสถานการณ์ครอบครัวไทยในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จำนวน 2 โครงการ ดังนี้

1) โครงการสำรวจข้อมูลสถานการณ์ครอบครัวไทยในช่วงแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้ดำเนินการร่วมกับนิด้าโพล สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์ (NIDA) ในการสำรวจสถานการณ์ครอบครัวไทยในช่วงการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในช่วงเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2563 ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ (Telephone Survey) และมีผู้ตอบแบบสำรวจ จำนวน 3,534 ตัวอย่าง

2) โครงการสำรวจข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวในช่วงแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวกำลังดำเนินการสนับสนุนให้ พมจ. ดำเนินการสำรวจสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวในช่วงการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ผ่านช่องทางออนไลน์ ระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม - 31 กรกฎาคม 2563 โดยใช้วิธีการการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) และมีผู้ตอบแบบสำรวจ จำนวน 94,046 ตัวอย่าง

จากการสำรวจข้อมูลสถานการณ์ครอบครัวไทย ดังกล่าว สามารถสรุปผล ได้ดังนี้

1) ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ครอบครัวไทยในช่วงการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) พบว่า ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบ คิดเป็นร้อยละ 80.22 โดยเรื่องที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ การขาดรายได้/รายได้ลดลง คิดเป็นร้อยละ 89.38 รองลงมา ตกงาน/ไม่มีงานทำ คิดเป็นร้อยละ 25.54 และมีหนี้สินเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 18.55 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับที่ สค. ได้ดำเนินการสำรวจฯ ตามโครงการ ข้อ 2) พบว่า ครอบครัวได้รับผลกระทบสูงสุด คือ ตกงาน/ถูกเลิกจ้าง/ถูกพักงาน คิดเป็นร้อยละ 46.99

2) ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว พบว่า สาเหตุมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ รายได้ไม่เพียงพอ/ไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 64.53 รองลงมา คือ ความเครียดจากการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 43.02 และภาระหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 31.40 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับที่ สค. ได้ดำเนินการสำรวจฯ ตามโครงการ ข้อ 2) เกี่ยวกับสาเหตุหรือปัจจัยกระตุ้นที่ทำให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว พบว่า สาเหตุมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ สุรา/ยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 63.85 รองลงมา คือ ความเครียดทางเศรษฐกิจ/ตกงาน คิดเป็นร้อยละ 57.40 และปัญหาทางด้านสุขภาพกาย/สุขภาพจิต คิดเป็นร้อยละ 40.13 ตามลำดับ

3) ด้านข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหความรุนแรงในครอบครัว พบว่า ข้อเสนอแนะมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ควรดำเนินการส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว/อบรมสั่งสอน คิดเป็นร้อยละ 52.01 รองลงมา คือ การมีช่องทางให้คำปรึกษาเรื่องความรุนแรงในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 23.20 และการรณรงค์ยุติปัญหาความรุนแรง (เช่น การจัดกิจกรรม สร้าง/ปลูกฝังจิตสำนึก) คิดเป็นร้อยละ 22.47 ตามลำดับ

18. ตัวอย่างกรณีศึกษา ความรุนแรงในครอบครัวในช่วงปี พ.ศ. 2562 - 2563

กรณีตัวอย่างที่ 1 : นางสาวเอ (นามสมมุติ) กรณีถูกบิดาทำร้ายร่างกาย

1.1 สถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

นายบี (นามสมมุติ) บิดาของนางสาวเอ มักมีอารมณ์รุนแรง โมโหง่าย หงุดหงิดง่าย มีพฤติกรรมดื่มสุรา และสูบบุหรี่เป็นประจำ นายบีมีประวัติทำร้ายร่างกายนางซี (นามสมมุติ) มารดาของนางสาวเอเป็นประจำ จนนางซี ทนพฤติกรรมนายบีไม่ไหวและย้ายออกจากบ้านไปอาศัยที่อื่น หลังจากเลิกกรากับนางซี นายบีมีพฤติกรรมเจ้าชู้ คบผู้หญิงหลายคนและพาผู้หญิงเข้ามาหลบนอนในบ้าน สร้างความไม่พอใจให้กับมารดาของนายบีและนางสาวเอ เนื่องจากไม่ชอบพฤติกรรมดังกล่าว เมื่อนายบีทราบว่ามารดาไม่พอใจจึงด่าทอและสาปแช่งมารดาจนกระทั่ง ย้ายออกจากบ้านไปอาศัยกับภรรยาใหม่เมื่อปี พ.ศ. 2559 และไม่ได้ติดต่อกันอีก ดังนั้น ในบ้านจึงเหลือเพียง มารดาของนายบี นางสาวเอ และบุตรของนางสาวเอ

เหตุการณ์วันที่ 2 เมษายน 2562 นายบีมาที่บ้านด้วยอาการเมาสุรา เข้ามาโวยวายด่าทอและกล่าวหาว่า นางสาวเอเป็นคนทำให้มารดาของนายบีเสียชีวิต จึงเกิดการโต้เถียงกัน นายบีจึงใช้มือตบบริเวณใบหน้า ปีบคอ จับศีรษะกระแทกกำแพงกระชากผมและลากตัวไปกับพื้น จากนั้นใช้เท้ากระแทกบริเวณลำตัว หลัง และหน้าท้องของ นางสาวเอหลายครั้ง และเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2562 นายบีกลับมาที่บ้านอีกครั้งโดยในมือถือขวดสุรามาด้วย แต่นางสาวเอไม่อยู่บ้าน นายบีจึงเดินวนเวียนบริเวณรอบตัวบ้าน ทบทำลายทรัพย์สินในบริเวณบ้านและใช้บันได ทบกล่องวงจรปิดจนเสียหาย ซึ่งทั้งสองเหตุการณ์ นางสาวเอได้ดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์คดีอาญาขอหาทำร้าย ร่างกายและขอหาทำให้เสียทรัพย์ ไว้ที่สถานีตำรวจนครบาลสุทธิสาร

1.2 สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว

พฤติกรรมการดื่มสุราร่วมกับสภาวะอารมณ์รุนแรง โมโหง่ายของนายบี

1.3 การดำเนินการช่วยเหลือกรณีความรุนแรงในครอบครัว

1) การรับแจ้งเหตุและการช่วยเหลือเบื้องต้น

เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2562 ศูนย์ปฏิบัติการกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้รับการประสาน ทางโทรศัพท์จากนางสาวเอ (นามสมมุติ) อายุ 33 ปี ถูกนายบี (นามสมมุติ) อายุ 54 ปี มีความสัมพันธ์เป็นบิดา ทำร้ายร่างกาย

2) การสอบข้อเท็จจริง

เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฯ ได้ลงพื้นที่เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง ในวันที่ 22 สิงหาคม 2562 โดยเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำนางสาวเอ พร้อมแจ้งสิทธิ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ตลอดจนแนะนำกระบวนการ ทางกฎหมายเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพ ซึ่งจากพฤติกรรมของนายบีที่มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง มีอารมณ์โมโหง่าย ช่มชู้ คุกคาม มีพฤติกรรมที่จะทำร้ายร่างกาย ทำให้นางสาวเอ มีความทุกข์ใจ หวาดระแวงเกรงว่าจะถูกทำร้าย ร่างกายหรือทำลายทรัพย์สินในบ้านอีก นางสาวเอจึงมีความประสงค์ร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพ

3) การคุ้มครองสวัสดิภาพ

เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2562 เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ นำนางสาวเอเข้ายื่นคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพตามมาตรา 172 พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 ณ ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง โดยศาลนัดไต่สวนการร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพในวันที่ 18 พฤศจิกายน 2562 และศาลเยาวชนและครอบครัวกลางมีคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ ห้ามผู้ถูกกล่าวหา (นายบี) เข้าใกล้ผู้ร้อง (นางสาวเอ) ในระยะ 50 เมตร ห้ามเข้าไปในบ้านที่เกิดเหตุ ห้ามทำร้ายร่างกายหรือข่มขู่ คุกคามผู้ร้องหรือบุคคลในครอบครัว ห้ามก่อความวุ่นวายหรือรบกวนการอยู่อาศัยโดยปกติสุขของผู้ร้อง และให้ผู้ถูกกล่าวหาคืนรีโมตประตูบ้านที่เกิดเหตุแก่ผู้ร้อง ซึ่งคำสั่งมีกำหนดระยะเวลา 6 เดือน นับแต่วันที่ 18 พฤศจิกายน 2562 โดยให้เจ้าหน้าที่กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวรายงานให้ศาลทราบทุกเดือน

4) การติดตามผล

เจ้าหน้าที่กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวติดตามการปฏิบัติตามคำสั่งศาลของผู้ถูกกล่าวหา โดยการประสานทางโทรศัพท์และลงพื้นที่เยี่ยมบ้าน ตลอดระยะเวลา 6 เดือน ตามคำสั่งศาลพบว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ก่อความวุ่นวายหรือสร้างความเดือดร้อนแก่ผู้ร้อง และไม่มีเหตุการณ์การกระทำความรุนแรงเกิดขึ้นซ้ำอีก

กรณีตัวอย่างที่ 2 : เด็กถูกละเมิดทางเพศจากบุคคลในครอบครัว

2.1 สถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

ครอบครัวสามีภรรยาแยกทางกัน โดยบุตรชายคนโต อายุ 7 ปี พักอาศัยกับมารดา และบุตรสาวคนเล็ก อายุ 6 ปี พักอาศัยกับบิดา สามีภรรยาแยกทางกันได้ประมาณ 2 เดือน หลังมีปากเสียงทะเลาะวิวาทกันบ่อยครั้ง ในระยะหลังที่อยู่ร่วมกันมา เจ้าหน้าที่ได้สอบถามพูดคุยทราบว่า บิดากับมารดาของเด็กมีการทะเลาะวิวาทกันหลายครั้ง ซึ่งบุตรได้เห็นเหตุการณ์ โดยในวันที่ 22 พฤศจิกายน 2562 มารดาเด็กไปพบบุตรสาวที่โรงเรียน ซึ่งบุตรสาวได้แจ้งต่อมารดาว่าไม่อยากกลับไปกับบิดา เนื่องจากหวาดกลัวพฤติกรรมของบิดาที่ล่วงละเมิดทางเพศในขณะที่นอนหลับหลายครั้ง จึงอยากกลับไปอยู่กับมารดา

2.2 สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว

เนื่องจากบิดากับมารดามีการทะเลาะวิวาทกัน ทำให้ต้องแยกทางกัน เมื่อมารดาไปพบบุตรสาวเกิดปัญหาการเลี้ยงดูบุตรของบิดา จึงเข้าปรึกษาหน่วยงานให้ความช่วยเหลือเพื่อแก้ไขปัญหา พร้อมกับมีความประสงค์ที่จะขอเข้ารับการคุ้มครองสวัสดิภาพบุตรสาวเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับเด็ก

2.3 การดำเนินการช่วยเหลือกรณีความรุนแรงในครอบครัว

1) การรับแจ้งเหตุและการช่วยเหลือเบื้องต้น

เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2562 เวลา 14.00 น. ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอดำเนินสะดวกได้รับการประสานจากมารดาเด็กและยายเด็กเพื่อเข้ารับคำปรึกษา เนื่องจากบุตรสาวแจ้งว่าบิดาล่วงละเมิดทางเพศในขณะที่พักอาศัยอยู่กับบิดาจึงขอให้เจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดราชบุรี ดำเนินการช่วยเหลือพร้อมทั้งประสานทีมสหวิชาชีพ และเครือข่ายดำเนินการช่วยเหลือในส่วนที่เกี่ยวข้อง

2) การสอบข้อเท็จจริง

ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดราชบุรี ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงกับผู้ที่เกี่ยวข้อง และให้คำปรึกษาแนะนำตามแนวทางการให้ความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงฯ และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ร่วมกับศูนย์ดำรงธรรมอำเภอดำเนินสะดวก พร้อมประสานเจ้าหน้าที่ตำรวจของสถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวก เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2562 นายอำเภอดำเนินสะดวกจัดทำบันทึกการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 24 และมอบเด็กให้มารดาของเด็กเป็นผู้ดูแลคุ้มครองสวัสดิภาพชั่วคราว ในระหว่างที่เจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2562 เจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดและบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดราชบุรี ดำเนินการลงพื้นที่เพื่อพูดคุย ติดตามสอบถามข้อมูล และประเมินสถานะครอบครัวของทั้งฝ่ายบิดาและมารดาของเด็ก พร้อมกับให้คำแนะนำปรึกษาในการดูแลเด็กในสถานะที่ต้องปรับตัวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

3) การคุ้มครองสวัสดิภาพ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ประสานเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลดำเนินสะดวก ศูนย์ช่วยเหลือสังคม เพื่อพูดคุยกับเด็กและการส่งประเมินสภาพจิตใจ โดยส่งต่อไปยังโรงพยาบาลราชบุรีในวันที่ 4 ธันวาคม 2562 และนัดพบแพทย์เฉพาะทางในวันที่ 11 ธันวาคม 2562 โดยมีการประชุมประสานข้อมูลกับเจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดราชบุรีร่วมกับมารดาของเด็ก และได้ประเมินเด็กทั้ง 2 คน โดยแพทย์ให้คำแนะนำเกี่ยวกับสถานะตั้งเครียดของเด็กหญิงมากกว่าเด็กชาย ซึ่งได้รับผลกระทบจากเรื่องราวที่เกิดขึ้น และนัดพบแพทย์อีกครั้ง เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2562 เพื่อประเมินผล

มารดาของเด็กได้ยื่นร้องขอคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กต่อศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดราชบุรี โดยศาลฯ ได้ซักถามข้อเท็จจริงต่อเจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดราชบุรี มารดาของเด็ก และเด็ก แล้วจึงไต่สวนคำร้องฉุกเฉินและออกคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ทั้งนี้ ศาลได้แนะนำให้มารดาของเด็กดำเนินการเพิกถอนอำนาจการปกครองของบิดา เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2562 เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการประสานไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวก เพื่อขอให้ช่วยเหลือในการดำเนินการด้านกฎหมาย

กรณีตัวอย่างที่ 3 : กรณีสามีบังคับการมีเพศสัมพันธ์และทำร้ายร่างกายภรรยา

3.1 สถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

ภรรยา (ผู้ถูกกระทำ) มักถูกสามี (ผู้กระทำ) ซึ่งติดยาเสพติด บีบบังคับขอมีเพศสัมพันธ์ กระทำความรุนแรงต่อร่างกาย และทำลายทรัพย์สินเป็นประจำ โดยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2563 ผู้ถูกกระทำได้บวชชีพรหมณ์รักษาศีลที่วัดท่ามะนาว ตำบลลาดหญ้า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ผู้กระทำมีพฤติกรรมหึงหวง ได้ไปตามผู้ถูกกระทำที่วัด เพื่อให้กลับบ้าน และเข้าทำร้ายร่างกาย ใช้กำลังบังคับข่มขู่เพื่อให้ผู้ถูกกระทำฯ ตอบสนองความต้องการทางเพศ

3.2 สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว

สาเหตุปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวเกิดจากสามมิติद्याเสพติด ปืบบังคับภรรยาให้มีเพศสัมพันธ์ และการหึงหวง

3.3 การดำเนินการช่วยเหลือกรณีความรุนแรงในครอบครัว

1) การรับแจ้งเหตุการช่วยเหลือเบื้องต้นและการสอบข้อเท็จจริง

เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2563 ผู้ถูกกระทำเข้าร้องขอรับความช่วยเหลือจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งได้ดำเนินการประสานกับศูนย์ปฏิบัติการเทศบาลตำบลแก่งเสี้ยน ลงเยี่ยมผู้ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ในวันที่ 5 สิงหาคม 2563 พบกับผู้ถูกกระทำพักอาศัยอยู่ในบ้าน ลักษณะเป็นบ้านปูนชั้นเดียว หลังคามุงด้วยกระเบื้อง ประตูบ้านเป็นเหล็ก ภายในบ้านมีห้องนอน 2 ห้อง ห้องโถง 1 ห้อง มีห้องครัว 1 ห้อง และห้องน้ำ 1 ห้อง ภายในบ้านมีการจัดเก็บสิ่งของเป็นระเบียบ ทั้งนี้ กรรมสิทธิ์ในที่ดินเป็นของผู้ถูกกระทำความรุนแรง

2) การคุ้มครองสวัสดิภาพ

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกาญจนบุรีได้ให้คำแนะนำปรึกษาและแนวทางการให้ความช่วยเหลือครอบครัวตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 พร้อมทั้งประสานส่งต่อไปยังศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดกาญจนบุรีเพื่อร้องขอคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 172 โดยศาลได้ออกคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2563 จากนั้นได้ประสานกับศูนย์ปฏิบัติการเทศบาลตำบลแก่งเสี้ยน พร้อมกับประสานกับผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ เพื่อสอดส่อง ดูแล และเฝ้าระวังไม่ให้เกิดการกระทำซ้ำ พร้อมทั้งมีแผนติดตามประเมินครอบครัวเป็นระยะ เพื่อวางแผนให้การช่วยเหลือคุ้มครองสวัสดิภาพระหว่างผู้ถูกกระทำ ให้ได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามคำสั่งศาล เป็นระยะเวลา 6 เดือน และรายงานผลการติดตามการปฏิบัติตามคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพศาลเยาวชนและครอบครัว

3) การติดตามผล

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกาญจนบุรีได้ดำเนินการติดตามผลตลอดระยะเวลาการบังคับใช้คำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ ระยะเวลา 6 เดือน

ส่วนที่ 2

รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 17 กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี ได้แก่ จำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่ง กำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ โดยได้รวบรวมข้อมูลจาก

- 1) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม
- 2) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือ แบบ คร.6 ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1) ข้อมูลจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง

1.1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับคดีความรุนแรงในครอบครัวจากหน่วยงานในสังกัด ได้แก่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ประกอบด้วยข้อมูลจำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่ง กำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ที่ออกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติฯ จำนวนการละเมิดคำสั่งและจำนวน การยอมความในชั้นสอบสวน รวมถึงข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวจำแนกประเภทของการกระทำผิด ระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2554 - 31 ธันวาคม 2563 ดังนี้

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550
 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ปีที่จัดเก็บ (1 มกราคม - 31 ธันวาคม)	จำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว		จำนวนคำสั่งกำหนด มาตรการ/วิธีการ เพื่อบรรเทาทุกข์	จำนวนการละเมิด คำสั่งกำหนดมาตรการ/ วิธีการบรรเทาทุกข์	จำนวน การยอมความ ชั้นสอบสวน
	ไม่ร้องทุกข์	ร้องทุกข์			
2554	57	369	42	7	27
2555	142	400	-	-	86
2556	42	202	-	-	19
2557	54	200	41	5	44
2558	52	204	29	-	21
2559	2	108	16	1	8
2560	60	229	17	1	44
2561	10	188	27	19	30
2562	1	51	8	2	9
2563	38	185	7	-	40
รวม	458	2,136	187	35	328

ข้อมูลจากตารางที่ 33 แสดงจำนวนคดีตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ช่วงระหว่างปี 2554 - 2563 และจำนวนกรณีที่มีการร้องทุกข์และไม่ร้องทุกข์ พบว่า ในปี 2563 มีจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว 223 คดี แบ่งเป็นการร้องทุกข์ จำนวน 185 คดี คิดเป็นร้อยละ 82.96 และไม่ร้องทุกข์ จำนวน 38 คดี คิดเป็นร้อยละ 17.04 โดยมีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน 7 คำสั่ง และมีการยอมความชั้นสอบสวน จำนวน 40 คำสั่ง

ตารางที่ 34 แสดงประเภทของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศและอายุของผู้ถูกกระทำ
 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ประเภทการกระทำความรุนแรง	จำนวนผู้ถูกกระทำ						รวม
	ผู้ถูกกระทำ อายุระหว่าง 0 - 18 ปี			ผู้ถูกกระทำ อายุ 18 ปีขึ้นไป			
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
1. ร่างกาย	7	26	33	50	92	142	175
2. เพศ	6	68	74	1	18	19	93
3. จิตใจ	2	4	6	1	17	18	24
4. สังคม (การละเลย/ทอดทิ้ง)	-	2	2	-	2	2	4
5. อื่นๆ (คำมโนษย์ ขอดทาน ฯลฯ)	3	24	27	1	1	2	29
รวม	18	124	142	53	130	183	325

รายงานข้อมูลสถานการณ์ ด้านความรุนแรงในครอบครัว

สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2563

ข้อมูลจากตารางที่ 34 แสดงข้อมูลจำนวนผู้ถูกกระทำจำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 325 ราย พบว่า สำหรับคดีที่ผู้ถูกกระทำความรุนแรงอายุต่ำกว่า 18 ปี มีจำนวน 142 ราย โดยเป็นเด็กหญิง จำนวน 124 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.32 และเด็กชาย จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.68 ประเภทความรุนแรงจำนวนมากที่สุด คือ การกระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.11 และรองลงมา คือ การกระทำความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.24 ของจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงอายุต่ำกว่า 18 ปี

ผู้ถูกกระทำความรุนแรงที่มีอายุมากกว่า 18 ปี มีจำนวน 183 ราย โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 130 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.04 และเป็นเพศชาย จำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.96 และพบว่า การกระทำความรุนแรงทางกายมากที่สุด จำนวน 142 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.60 โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 92 ราย และเป็นเพศชาย จำนวน 50 ราย รองลงมา คือ การกระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.38 ซึ่งผู้ถูกกระทำเป็นเพศหญิง จำนวน 18 ราย และเพศชาย จำนวน 1 ราย และการกระทำความรุนแรงทางจิตใจ มีจำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.84 ซึ่งผู้ถูกกระทำเป็นเพศหญิง จำนวน 17 ราย และเพศชาย จำนวน 1 ราย ของจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงอายุมากกว่า 18 ปี

1.2 สำนักงานอัยการสูงสุด

สำนักงานอัยการสูงสุด ได้รายงานจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่สำนักงานอัยการสูงสุด ได้รับการยื่นสำนวนคดีจากพนักงานสอบสวน จำนวนคดีสั่งฟ้อง และสั่งไม่ฟ้องตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และจำนวนคดีที่ยุติการดำเนินคดีในชั้นสอบสวน ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2563 ดังนี้

ตารางที่ 35 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุด

จำนวนคดีการกระทำความรุนแรง (คดี)	สั่งฟ้อง (คดี)	สั่งไม่ฟ้อง (คดี)	ยุติการดำเนินคดีชั้นสอบสวน (คดี)
165	157	4	4

ข้อมูลจากตารางที่ 35 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุด มีจำนวนรวม 165 คดี ในจำนวนคดีดังกล่าว แบ่งเป็นคดีสั่งฟ้อง 157 คดี คิดเป็นร้อยละ 95.16 สั่งไม่ฟ้อง 4 คดี คิดเป็นร้อยละ 2.42 และยุติการดำเนินคดีในชั้นสอบสวนจำนวน 4 คดี คิดเป็นร้อยละ 2.42 ของจำนวนคดีทั้งหมด

ตารางที่ 36 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทสำนวนคดีชั้นพนักงานอัยการและสำนวนคดีชั้นศาล
 ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2563

ประเภทสำนวน	ชั้นพนักงานอัยการ (เรื่อง)						ชั้นศาล (เรื่อง)		
	ยุติคดี		ใช้ มาตรการ ตาม มาตรา 10	ไม่ฟ้อง	ฟ้อง		ใช้ มาตรการ ตาม มาตรา 10	ใช้ มาตรการ ตาม มาตรา 10	ยอมความ
	ยอม ความ	อื่น ๆ			ฝ่าฝืน มาตรการตาม มาตรา 10	อื่น ๆ			
สารบบ ส.1	1	1	11	3	16	132	-	-	-
สารบบ ส.2	1	1	1	1	-	1	-	-	1
สารบบ ส.4	-	-	-	-	-	-	2	-	7
สารบบ ส.4 (ฟ้องความอาญา ด้วยวาจา)	-	-	1	-	-	8	4	-	3
รวม	2	2	13	4	16	141	6	-	11

หมายเหตุ : บางประเภทสำนวนมีการดำเนินการมากกว่า 1 วิธี (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2563)

ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว ไม่ว่าจะมีความร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ โดยให้มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็นและสมควร ซึ่งรวมถึงการให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาจากแพทย์ การให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เบื้องต้นตามสมควรแก่ฐานะ การออกคำสั่งห้ามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปในที่พำนักของครอบครัว หรือเข้าใกล้ตัวบุคคลใดในครอบครัว ตลอดจนการกำหนดวิธีการดูแลบุตร

ข้อมูลจากตารางที่ 36 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่เข้าสู่กระบวนการของสำนักงานอัยการสูงสุด

ในชั้นพนักงานอัยการ แบ่งเป็น สั่งฟ้อง จำนวน 157 เรื่อง ไม่ฟ้อง จำนวน 4 เรื่อง ยุติคดี (ยอมความ) จำนวน 4 เรื่อง และใช้มาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 13 เรื่อง

ในชั้นศาล จำนวนรวม 17 เรื่อง แบ่งเป็นใช้มาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 6 เรื่อง และยอมความจำนวน 11 เรื่อง

ตารางที่ 37 แสดงสถิติจำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา จำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้กระทำผิด และจำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้ถูกกระทำของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2563

ประเภทข้อหา	จำนวนคดี											
	ผู้กระทำ (ราย)						ผู้ถูกกระทำ (ราย)					
	อายุระหว่าง 0 - 18 ปี			อายุ 18 ปี ขึ้นไป			อายุระหว่าง 0 - 18 ปี			อายุ 18 ปี ขึ้นไป		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ	1	-	1	169	17	186	4	13	17	42	130	172
2. การกระทำความรุนแรงทางเพศ	-	-	-	2	-	2	-	2	2	-	-	-
3. การกระทำความรุนแรงทาง เสรีภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. การกระทำความรุนแรงทาง สุขภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. การกระทำความรุนแรงทาง สังคม (การละเลยทอดทิ้ง ฆาตกรรมทำนองคลองธรรม ฯลฯ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	1	-	1	171	17	188	4	15	19	42	130	172
รวมทั้งสิ้น	189 ราย						191 ราย					

หมายเหตุ : บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกกระทำมากกว่า 1 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2563)

ข้อมูลจากตารางที่ 37 แสดงสถิติจำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหาของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ (บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกกระทำมากกว่า 1 คน) โดยจำนวนคดีจำแนกตามอายุและเพศของผู้กระทำผิด เกี่ยวกับคดีความรุนแรง รวมจำนวน 189 ราย และจำนวนคดีจำแนกตามอายุและเพศของผู้ถูกกระทำความรุนแรง รวมจำนวน 191 ราย ดังนี้

ผู้กระทำ จำนวน 189 ราย

จำแนกตามประเภทข้อหา พบว่า ผู้กระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ จำนวน 187 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.94 และ ผู้กระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.06 ของจำนวนผู้กระทำความรุนแรงทั้งหมด เมื่อจำแนกตามเพศผู้กระทำ เป็นเพศชาย จำนวน 172 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.01 และเพศหญิง จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.99 ของจำนวนผู้กระทำความรุนแรงทั้งหมด

ผู้ถูกระทำ จำนวน 191 ราย

จำแนกตามประเภทข้อหา พบว่า ผู้กระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ จำนวน 189 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.95 และ ผู้กระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.05 ของจำนวนผู้กระทำความรุนแรงทั้งหมด เมื่อจำแนกตามอายุและเพศผู้ถูกระทำ มีผู้ถูกระทำอายุระหว่าง 0 – 18 ปี จำนวน 19 ราย เป็นเพศชาย จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.09 และเพศหญิง จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.85 และอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 172 ราย ในจำนวนนี้ เป็นเพศชาย จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.99 และเพศหญิง จำนวน 130 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.06 ของจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 38 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระทำ ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2563

ประเภทข้อหา	ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระทำ							รวม
	คู่สมรส	คู่สมรสเดิม	ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส	บุตร	บุตรบุญธรรม	สมาชิกในครอบครัว	บุคคลใดๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน	
1. การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ	56	8	31	32	4	52	3	186
2. การกระทำความรุนแรงทางเพศ	1	-	-	1	-	1	1	4
3. การกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-
4. การกระทำความรุนแรงทางสุขภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-
5. การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลยทอดทิ้ง ฆาตกรรม การละเลยทอดทิ้ง ฆาตกรรม ฯลฯ)	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	57	8	31	33	4	53	4	190

หมายเหตุ : บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกระทำมากกว่า 1 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2563)

ข้อมูลจากตารางที่ 38 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระทำของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2563 จำนวน 190 ราย (บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกระทำมากกว่า 1 คน) พบว่า ผู้กระทำส่วนใหญ่เป็นคู่สมรส จำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมาคือ สมาชิกในครอบครัว จำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.89 และบุตร จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.37 โดยการกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ มีในทุกประเภทความสัมพันธ์ โดยเฉพาะในคู่สมรสมีมากที่สุด คือ 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.47 ของความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระทำความรุนแรงทั้งหมด

1.3 สำนักงานศาลยุติธรรม

สำนักงานศาลยุติธรรม ได้รายงานข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่ศาลรับฟ้องโดยตรงตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประกอบด้วย จำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่ศาลรับฟ้อง จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา 11 จำนวนการเห็นชอบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา 10 ในการกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์และจำนวนการยอมความในชั้นศาล ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2563 เปรียบเทียบข้อมูลในช่วง 10 ปี ดังนี้

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม

ระยะเวลา (พ.ศ.)	จำนวนคดี ฟ้องใหม่ (ฟ้องศาล โดยตรง)	จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการ/ วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์		จำนวนการละเมิด คำสั่งของศาลที่กำหนด มาตรการ/วิธีการ บรรเทาทุกข์ (มาตรา 10 และมาตรา 11)	จำนวน การยอมความ ชั้นพิจารณาคดี (มาตรา 12 และ มาตรา 16)
		คำสั่งของพนักงาน เจ้าหน้าที่ซึ่งศาลเห็นชอบ (มาตรา 10 วรรคสอง)	คำสั่งศาล (มาตรา 11)		
2554	61	5	-	-	1
2555	64	1	-	1	1
2556	95	15	-	-	15
2557	53	2	-	-	2
2558	74	2	-	-	-
2559	83	-	-	-	-
2560	50	-	-	-	-
2561	48	-	3	-	-
2562	52	1	-	-	4
2563	53	1	-	-	-
รวม	633	27	3	1	26

ข้อมูลจากตารางที่ 39 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม เปรียบเทียบข้อมูลในช่วง 10 ปี (ระหว่างปี 2554 - 2563) พบว่า คดีฟ้องศาลโดยตรงในปี 2563 มีจำนวน 53 คดี มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี 2562 จำนวน 1 คดี คิดเป็นร้อยละ 1.89 และศาลยุติธรรมได้ออกคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ ตามมาตรา 10 วรรคสอง จำนวน 1 คำสั่ง

2) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร.6)

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้รวบรวมข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร. 6) ซึ่งบันทึกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด 76 จังหวัด และเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2563 ซึ่งการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นประกอบด้วย การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว การจัดให้ผู้ถูกกระทำเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์ รับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ การจัดให้ผู้ถูกกระทำร้องทุกข์ และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สรุปข้อมูลจากแบบบันทึกการให้ความช่วยเหลือ ดังนี้

ตารางที่ 40 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2563 จากแบบ คร.6 จำแนกตามประเภทการให้ความช่วยเหลือ

แบบ คร.6	จำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	ร้อยละ
การจัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้เข้ารับการรักษาจากแพทย์	306	16.63
การจัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์	477	25.92
การจัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องทุกข์ หากผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	220	11.96
การระงับเหตุและสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว	535	29.08
อื่นๆ	302	16.41
รวม	1,840	100.00

หมายเหตุ : แต่ละรายอาจได้รับความช่วยเหลือเบื้องต้นมากกว่า 1 วิธี

ข้อมูลจากตารางที่ 40 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ปี 2563 ทั้งสิ้น 1,840 ความช่วยเหลือ ประกอบด้วย การระงับเหตุและสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด จำนวน 535 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.08 รองลงมา คือ การจัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ จำนวน 477 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.92 และการจัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับการเข้ารักษาจากแพทย์ จำนวน 306 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.63

ส่วนที่ 3

บทวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

เนื้อหาส่วนที่ 3 ของรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2563 เป็นการนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฯ ดังนี้

1. บทวิเคราะห์ด้านความแตกต่างในด้านข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรง

ความแตกต่างระหว่างจำนวนข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุขกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เนื่องจากกรณีผู้ถูกกระทำความรุนแรงฯ ที่เข้าสู่กระบวนการช่วยเหลือดูแลเบื้องต้นของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีบางกรณีที่ไม่ได้เข้าสู่กระบวนการคุ้มครองช่วยเหลือของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ส่งผลให้จำนวนข้อมูลของทั้งสองหน่วยงานมีความแตกต่างกัน

เพื่อให้การรวบรวมข้อมูลเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวจึงมีแนวทางในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลภาพรวมในระดับจังหวัด โดยใช้กลไกศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) ในทุกจังหวัดทั่วประเทศดำเนินการจัดเก็บข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งขณะนี้กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวดำเนินการพัฒนาศักยภาพศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) ให้มีบทบาทในด้านการสอดส่อง เฝ้าระวัง ช่วยเหลือกรณีความรุนแรงในครอบครัวในแต่ละพื้นที่

2. การดำเนินงานด้านการยุติความรุนแรงและการส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็งในปี 2563

จากสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวดังกล่าว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2560 - 2564 ซึ่งกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (สค.) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ด้านครอบครัว 5 ด้าน ได้แก่

1) **ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาศักยภาพของครอบครัว** เป็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการส่งเสริมให้ครอบครัวมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน มีสัมพันธภาพที่ดี และทำบทบาทหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม และส่งเสริมให้ครอบครัวดำเนินชีวิตโดยยึดมั่นในหลักคุณธรรมและจริยธรรม พร้อมทั้งส่งเสริมให้ครอบครัวดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ครอบครัวมีภูมิคุ้มกัน สามารถพึ่งพาตนเองได้ภายใต้สภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

2) ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างหลักประกันความมั่นคงของครอบครัว เป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมให้มีการจัดสวัสดิการครอบครัวขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของครอบครัวทุกลักษณะ การส่งเสริมความมั่นคงด้านเศรษฐกิจของครอบครัวตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการส่งเสริมวินัย การออมในครอบครัว พร้อมทั้งการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีบรรยากาศการเรียนรู้ และความปลอดภัย สำหรับครอบครัว

3) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการที่เอื้อต่อความเข้มแข็งของครอบครัว เป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้น การพัฒนาศักยภาพพลโลกและบุคลากรที่ทำงานด้านครอบครัว การพัฒนากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับ ครอบครัวให้มีความทันสมัยให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และการพัฒนาการบริหารจัดการการทำงานด้านครอบครัว อย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งการส่งเสริมและพัฒนางานวิชาการด้านครอบครัว

4) ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนเครือข่ายทางสังคมเพื่อพัฒนาครอบครัว เป็นยุทธศาสตร์ ที่มุ่งเน้นการสร้างและผลักดันเครือข่ายทางสังคมทุกรูปแบบ ทุกระดับ ให้มีศักยภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนา ครอบครัวอย่างต่อเนื่องและสร้างการมีส่วนร่วมอย่างเป็นรูปธรรม พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดระบบ เครือข่ายครอบครัวในรูปแบบต่าง ๆ

5) ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาระบบการสื่อสารสังคมเพื่อพัฒนาครอบครัว เป็นยุทธศาสตร์ที่เน้น การส่งเสริมการผลิตสื่อและช่องทางสื่อสารการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาครอบครัวเข้มแข็ง และการพัฒนาระบบการ ใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ร่วมกันของครอบครัว รวมทั้งการพัฒนาพลโลกและส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมาย ด้านสื่อให้มีประสิทธิภาพ

สืบเนื่องจากการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2560 - 2564 ทั้ง 5 ด้าน ดังกล่าว ในการส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง ในปี 2563 กรมกิจการสตรีและสถาบัน ครอบครัว ได้ดำเนินมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวทั้งระยะสั้นและระยะยาว ได้แก่

1. การสร้างระบบพัฒนาศักยภาพครอบครัวเข้มแข็ง ในปี 2563 กรมกิจการสตรีและสถาบัน ครอบครัวได้ดำเนินการ ดังนี้

- ดำเนินการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพครอบครัวตามโครงการส่งเสริมสัมพันธ์ภาพในครอบครัว กิจกรรมหลักสูตรโรงเรียนครอบครัว ใน 4 ภูมิภาค เช่น ดำเนินการในพื้นที่ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว ทั้ง 8 แห่ง โดยเป็นแกนกลางประสานงานในชุมชน ดำเนินการแก้ไขปัญหาสังคมในทุกกลุ่มเป้าหมาย เช่น เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และครอบครัว เป็นต้น โดยดำเนินการจัดอบรมให้ความรู้เรื่องครอบครัว เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็ง ของครอบครัวทุกช่วงวัย (Family Life Cycle)

- ดำเนินการเสริมสร้างศักยภาพนายทะเบียนสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ประจำท้องที่ พร้อมทั้งสนับสนุนให้สมาชิกในครอบครัวเป็นสมาชิกการฌาปนกิจสงเคราะห์ และส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่ม เพื่อสร้างหลักประกันให้แก่ครอบครัว

- ดำเนินการพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านครอบครัว ได้แก่ โครงการคลังข้อมูลสารสนเทศด้านครอบครัวแห่งชาติ (Family Big Data) โดยวางแผนจัดทำระบบข้อมูลเชื่อมโยงข้อมูลพื้นฐานจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว ในการสนับสนุนการดำเนินงานในการส่งเสริมสถาบันครอบครัว และ สค. มีแผนที่จะปรับปรุงระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ในเว็บไซต์ www.violence.in.th ให้เข้ากับระบบข้อมูลสารสนเทศด้านครอบครัวแห่งชาติ (Family Big Data) และดำเนินการ Family line “ระบบเพื่อนครอบครัว” ผ่าน Application line เพื่อเป็นพื้นที่ในการให้คำปรึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญในด้านกฎหมาย และสังคม รวมทั้งเป็นห้องแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเผยแพร่องค์ความรู้ให้แก่ครอบครัว

- ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานของกลไกระดับชุมชน คือ ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) ซึ่งเป็นองค์กรภาคประชาชน เพื่อให้เป็นศูนย์กลางและกลไกในการเฝ้าระวัง ป้องกัน แก้ไขปัญหา ให้คำแนะนำ และส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับครอบครัวในพื้นที่

- ส่งเสริมให้ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นการขับเคลื่อนด้านครอบครัว โดยการจัดเวทีสมัชชาสตรีและครอบครัวระดับชาติ ประจำปี 2563 ภายใต้แนวคิด “สานพลังสังคมไทย สร้างครอบครัวคุณภาพ สู่ชีวิตวิถีใหม่” และมีผู้เข้าร่วมงานสมัชชาฯ ทุกระดับ จำนวนทั้งสิ้น 387 คน โดยมีข้อเสนอมติสมัชชาครอบครัว ได้แก่ 1) การจัดการพื้นที่เรียนรู้สำหรับครอบครัว 2) การจัดสวัสดิการครอบครัวในภาวะวิกฤติ COVID-19 และ 3) การจัดการเชิงนโยบายด้านครอบครัว และข้อเสนอมติสมัชชาสตรี ได้แก่ 1) การเข้าถึงบริการด้านสุขภาพของผู้หญิง 2) การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้หญิง และ 3) ความเสมอภาคด้านการทำงานของผู้หญิง

2. การเสริมสร้างกลไกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในการดำเนินงานช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ตามพระราชบัญญัติฯ โดยในปี 2563 สค. ได้ดำเนินการเสริมสร้างกลไกตามพระราชบัญญัติฯ ดังนี้

ผู้ปฏิบัติงานด้านความรุนแรงในครอบครัว ได้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ทั่วประเทศ จำนวน 1,138 คน ทีมสหวิชาชีพ บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการยุติธรรม ทั้ง ตำรวจ อัยการ และศาลยุติธรรม รวมบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน เช่น เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่อัตราจ้างที่ประจำอยู่ใน พมจ. ทั้ง 76 จังหวัด ๆ ละ 1 คน คณะทำงานศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน

3. การเสริมสร้างกลไกเครือข่ายในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2563 สค. ได้ดำเนินการ ดังนี้

การเสริมสร้างความรู้แก่ผู้ปฏิบัติงานตามกฎหมาย ได้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ทีมสหวิชาชีพ พนักงานสอบสวน พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เจ้าหน้าที่ศูนย์ส่งเสริมและคุ้มครองครอบครัว บ้านพักเด็กและครอบครัว บุคลากรผู้ปฏิบัติงานกระบวนการยุติธรรม และบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การอบรมพัฒนาศักยภาพที่มวิทยากรระดับจังหวัดแก่อาสาสมัครให้เป็นกลไกภายในชุมชนที่ดำเนินงานเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาครอบครัวในพื้นที่/ตำบล ได้แก่ ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) จำนวน 2 รุ่น เมื่อเดือนธันวาคม 2563

การร่วมกับองค์กรพัฒนาเอกชนจัดสัมมนาวิชาการ และการสร้างความร่วมมือระหว่างกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กับองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

4. การส่งเสริมกลไกชุมชนในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว สค. กำลังดำเนินการเสริมสร้างความรู้ สนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) ที่เกิดจากการรวมกลุ่มของประชาชนในพื้นที่ ที่มีจำนวน 7,149 แห่ง ใน 76 จังหวัดทั่วประเทศ ให้เป็นกลไกด้านครอบครัวในระดับพื้นที่ โดยมีบทบาทในการสำรวจ ศึกษาปัญหาครอบครัว พร้อมทั้งมีบทบาทในการให้คำแนะนำ พัฒนา และเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว โดยผ่านการดำเนินการโครงการ/กิจกรรมด้านครอบครัวต่าง ๆ ในพื้นที่

สำหรับในประเด็นเรื่องความรุนแรงในครอบครัว สค. กำลังดำเนินการเสริมสร้าง สนับสนุน ศพค. และเครือข่ายสหวิชาชีพ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่/ตำบลให้มีบทบาทในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งในปี 2563 มีแผนในการดำเนินงาน ศพค. ให้เข้าร่วมโครงการ จำนวนกว่า 878 แห่ง

5. การสร้างกระแสสังคมและสร้างภูมิคุ้มกันครอบครัวจากความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2563 เนื่องด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) สค. ได้ปรับเปลี่ยนการจัดกิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงเป็นการประกวดคลิปวิดีโอ/เรียงความของประชาชนทั่วไปภายใต้แนวคิด “ทำไมฉันจึงรักพ่อ” ซึ่งได้มีการประกาศผลการตัดสินการประกวดคลิปวิดีโอ/เรียงความ เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2563 รวมจำนวน 6 รางวัล และได้มีการส่งมอบรางวัลให้กับผู้รับรางวัลเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ จะมีการนำคลิปวิดีโอ/เรียงความของประชาชนที่ส่งเข้าประกวดไปใช้ประชาสัมพันธ์สู่สังคมต่อไป นอกจากนี้ ยังคงสนับสนุนงบประมาณให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ทุกจังหวัด จัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว โดยมีผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวนทั้งสิ้น 74,380 คน หรือ 24,790 ครอบครัว

6. การพัฒนากระบวนการสื่อสารสังคมเพื่อพัฒนาครอบครัว ในปี 2563 สค. ได้ส่งเสริมการผลิตสื่อและช่องทางสื่อการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง ทั้งการพัฒนาช่องทางการสื่อสารสังคมเพื่อพัฒนาครอบครัว ผ่านการรณรงค์ทางสังคม โดยการผลิตสื่อการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาครอบครัวเข้มแข็ง และเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีในครอบครัว

นอกจากนี้ในปี 2563 ประเทศไทยเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) สค. ได้ดำเนินการสำรวจสถานการณ์ครอบครัวไทยในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

7. การดำเนินการในด้านกฎหมายป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2563 สค. ดำเนินการสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2562 โดยสอบถามไปยังทุกภาคส่วนทั่วประเทศ รวมทั้งสิ้น 331 องค์กร และได้รวบรวมสรุปผลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั่วประเทศเรียบร้อยแล้ว

3. แนวทางการดำเนินงานในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2564

1) การเสริมสร้างกลไกเครือข่ายในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

1.1) การดำเนินการจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว สค. มีแผนร่วมกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและองค์กรพัฒนาเอกชนร่วมกันลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว เพื่อเป็นการบูรณาการ ขับเคลื่อนการดำเนินงานร่วมกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2) การดำเนินการคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว สค. มีแผนงานในการขับเคลื่อนกลไกอนุกรรมการ อันประกอบด้วย ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ องค์กรพัฒนาเอกชนที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการ มีหน้าที่และอำนาจในการเสนอแนะนโยบาย มาตรการ และแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวต่อคณะกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์ครอบครัวแห่งชาติ ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน และภาคประชาชนเพื่อขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

1.3) การเสริมสร้างและสนับสนุนศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งในกรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่ที่ สค. และในส่วนภูมิภาค ตั้งอยู่ที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พมจ.) โดยการเสริมสร้างความรู้ให้แก่เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ซึ่งมีจังหวัดละ 1 คน ให้มีทักษะในการดำเนินการช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพผู้ถูกกระทำความรุนแรงและครอบครัว ให้คำปรึกษา รวมถึงการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ประสบปัญหาหรือผู้พบเห็นการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

1.4) การเสริมสร้างกลไกท้องถิ่น โดยการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพกลไกชุมชน “ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.)” อย่างต่อเนื่อง ให้เป็นกลไกในการป้องกัน รับแจ้งเหตุ ประสานส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ กรณีมีเหตุกระทำความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่ ทั้งนี้ สค. ได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งและดำเนินงานตั้งแต่ปี 2547 จนถึงปัจจุบัน มี ศพค. อยู่ในทุกจังหวัดทั่วประเทศ จำนวน 7,149 แห่ง และ สค. ได้พัฒนาศักยภาพของคณะทำงาน ศพค. อย่างต่อเนื่องในการช่วยเหลือ และประสานส่งต่อเหตุความรุนแรงในครอบครัวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2) การเสริมสร้างกลไกพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 สค. มีแผนงานในการปรับปรุงรูปแบบหลักสูตรการอบรมพนักงานเจ้าหน้าที่ และกำหนดแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ได้แก่ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พมจ.) 76 จังหวัด และกำหนดหลักเกณฑ์ มาตรการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถออกคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพให้แก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว และมีกระบวนการดำเนินงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติที่ชัดเจน สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามกฎหมายร่วมกับสหวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังมีแผนจะจัดอบรมและแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฯ ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ ซึ่งเป็นบุคลากรของ พม. และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง โดยจะจัดอบรมเพื่อเพิ่มจำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ

- 3) การปรับปรุงกระบวนการในการคุ้มครองช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
สค. มีแผนงานดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการทบทวนและปรับปรุงกระบวนการ
ให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์
ทางสังคมดังกล่าว โดยกำหนดจะดำเนินการร่วมกับจังหวัดในการขับเคลื่อนกระบวนการให้ความช่วยเหลือแก่
ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีแนวทางการปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดต่อไป
- 4) การสร้างทัศนคติความเข้าใจต่อประชาชนเพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคล
ในครอบครัว

ในปี 2564 สค. กำหนดแนวทางการจัดงานรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี บุคคลในครอบครัว
และความรุนแรงในสังคมทุกรูปแบบ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างกระแสสังคมให้เกิดความตระหนักต่อปัญหา
และนำไปสู่การรวมพลังของทุกภาคส่วนในการยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี บุคคลในครอบครัว และความรุนแรง
ในสังคมทุกรูปแบบ การดำเนินการประกอบด้วย

4.1) กิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวร่วมกับหน่วยงาน
ทุกภาคส่วนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยกำหนดรูปแบบให้สอดคล้องกับ
สถานการณ์ในปี 2564

4.2) การผลิตสื่อสร้างสรรค์เพื่อสังคมไทย การผลิตสื่อประชาสัมพันธ์รณรงค์เผยแพร่
ประชาสัมพันธ์ทางช่องทางสื่อในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สื่อเผยแพร่ในสื่อสารสนเทศ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชน
กลุ่มเป้าหมายตระหนักถึงปัญหา รับรู้สิทธิ ช่องทางการให้ความช่วยเหลือ และเข้าถึงการให้บริการคุ้มครองช่วยเหลือ
ที่เป็นมิตรมากขึ้น สื่อมวลชนตระหนักและให้ความร่วมมือในการนำเสนอข้อมูลอย่างสร้างสรรค์ และปรับทัศนคติ
สังคมและผู้ปฏิบัติงานด้านครอบครัว

5) การดำเนินการปรับปรุงกฎหมายป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

ในปี 2564 สค. จึงได้วางแนวทางเกี่ยวกับกฎหมายป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ได้แก่

5.1) การประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง
ในครอบครัว พ.ศ. 2550 สค. ดำเนินการแต่งตั้งคณะทำงานประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 เพื่อพิจารณากำหนดมาตรการและกลไกให้มีความเหมาะสม
กับบริบทสังคมไทยในปัจจุบัน และให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายต่อไป

5.2) การดำเนินการเพื่อรองรับการพัฒนากฎหมาย เพื่อให้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2562 ดังนี้

- ด้านบุคลากร ขอเพิ่มกรอบอัตรากำลังพนักงานราชการ ปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์ส่งเสริม
และคุ้มครองครอบครัว (ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว)
- ด้านกลไกเครือข่าย มีการส่งเสริมให้คณะทำงานศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน
ได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว เพื่อให้คณะทำงานฯ สามารถดำเนินการรับแจ้งเหตุ
เข้าระงับเหตุร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำในครอบครัว พ.ศ. 2550 หรือตำรวจ
สามารถให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว ทำงานร่วมกับสหวิชาชีพในพื้นที่ในการช่วยเหลือ
ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว รวมทั้งการเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว
ในระดับพื้นที่

เอกสารอ้างอิง

กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2563) แบบบันทึกข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ของหน่วยงานบ้านพักเด็กและครอบครัว 77 จังหวัด (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2563).

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2563) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำความรุนแรงครอบครัว หรือแบบ คร.6 ประจำปี 2563.

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2563) รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรีและความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2562.

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2564) ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้ <http://www.violence.in.th>.

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2563) รายงานผลการสำรวจโครงการสำรวจสถานการณ์ในครอบครัวไทยในช่วงการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” ปี 2563.

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2563) ข้อมูลการสำรวจสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวไทยในช่วงการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ปี 2563.

มูลนิธิพิริมาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์), (2564) ข้อมูลการรับเรื่องขอความช่วยเหลือและเรื่องราวร้องทุกข์ ประจำปี 2563.

มูลนิธิเพื่อนหญิง, (2564) ข้อมูลสถิติผู้เดือดร้อนขอคำแนะนำปรึกษาช่วยเหลือจากมูลนิธิเพื่อนหญิง ประจำปี 2563.

มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก, (2564) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2563).

มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล, (2564) บันทึกข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2563).

โรงพยาบาลตำรวจ, (2564) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลตำรวจ (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2563).

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2564) แบบสรุปรายงานผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวที่ขอรับจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประจำปี 2563 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2563).

สภาพนายความแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, (2564) ข้อมูลผู้ร้องคดีความรุนแรงในครอบครัวตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสภาพนายความในพระบรมราชูปถัมภ์ ประจำปี 2563.

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, (2564) ข้อมูลผู้รับบริการศูนย์บริการปรึกษา ปี 2563.

สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, (2564) บันทึกข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2563).

สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี, (2564) แบบบันทึกข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของสมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2563).

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ, (2564) บันทึกข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ฯ (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2563).

สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร, (2564) บันทึกข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี โรงพยาบาลในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2563).

สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร, (2564) แบบบันทึกข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2563).

กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, (2564) สถิติผู้มารับบริการในศูนย์พึ่งได้ ปีงบประมาณ 2563.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, (2564) แบบรายงานคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2563.

สำนักงานศาลยุติธรรม, (2564) สถิติคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร ประจำปี 2563.

สำนักงานอัยการสูงสุด, (2564) แบบรายงานคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2563.

คณะผู้จัดทำ

คณะที่ปรึกษา

1. นางจินตนา	จันทร์บำรุง	อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
2. นางสาวสุนีย์	ศรีสง่าตระกูลเลิศ	รองอธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
3. นางรุ่งทิภา	สุดแดน	รองอธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
4. นางกุสุมา	พนอนนุอุดมสุข	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมสถาบันครอบครัว
5. นางสาวอมรรัตน์	ศรีฉ่ำ	ผู้อำนวยการกลุ่มคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ
กองส่งเสริมสถาบันครอบครัว

คณะผู้จัดทำ

1. นายกรณรงค์	เหรียญระวี	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
2. นางสาววิชณี	อัชฌาณภาลัย	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
3. นางสาวนุชนารถ	แซ่บ้าง	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
4. นางสาวกมลพรรณ	ศักดิ์บริบูรณ์	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

ไม่ยอมรับ ไม่นิ่งเฉย...
ไม่กระทำความรุนแรง
ต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
1034 ถนนกรุงเกษม แขวงคลองมอฬานาค
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร 10100
โทร/โทรสาร 0 2659 6725
www.dwf.go.th www.violence.in.th